

Úřední věstník

Evropské unie

L 330

České vydání

Právní předpisy

Svazek 56

10. prosince 2013

Obsah

I *Legislativní akty*

NAŘÍZENÍ

- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1257/2013 ze dne 20. listopadu 2013 o recyklaci lodí a o změně nařízení (ES) č. 1013/2006 a směrnice 2009/16/ES ⁽¹⁾ 1
- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1258/2013 ze dne 20. listopadu 2013, kterým se mění nařízení (ES) č. 273/2004 o prekursorech drog ⁽¹⁾ 21
- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1259/2013 ze dne 20. listopadu 2013, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 111/2005, kterým se stanoví pravidla pro sledování obchodu s prekursory drog mezi Společenstvím a třetími zeměmi 30
- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1260/2013 ze dne 20. listopadu 2013 o evropské demografické statistice ⁽¹⁾ 39

Cena: 3 EUR

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

CS

Akty, jejichž název není vytištěn tučně, se vztahují ke každodennímu řízení záležitostí v zemědělství a obecně platí po omezenou dobu. Názvy všech ostatních aktů jsou vytištěny tučně a předchází jim hvězdička.

I

(Legislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 1257/2013

ze dne 20. listopadu 2013

o recyklaci lodí a o změně nařízení (ES) č. 1013/2006 a směrnice 2009/16/ES

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 192 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise:

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Na lodě, které představují odpad a které jsou přepravovány přes hranice států za účelem recyklace, se vztahuje Basilejská úmluva ze dne 22. března 1989 o kontrole pohybu nebezpečných odpadů přes hranice států a jejich zneškodňování (dále jen „Basilejská úmluva“) a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ⁽³⁾. Nařízení (ES) č. 1013/2006 provádí Basilejskou úmluvu, jakož i změnu ⁽⁴⁾ úmluvy přijatou v roce 1995, která dosud nevstoupila na mezinárodní úrovni v platnost

a která stanoví zákaz vývozu nebezpečných odpadů do zemí, které nejsou členy Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD). Lodě jsou obecně klasifikovány jako nebezpečný odpad a je zakázáno vyvážet je za účelem recyklace do zařízení v zemích, které nejsou členy OECD.

- (2) Mechanismy pro kontrolu, uplatňování a prosazování stávajícího unijního a mezinárodního práva nejsou přizpůsobeny zvláštnostem lodí a mezinárodní lodní dopravy. Mezinárodní organizace práce (MOP), Mezinárodní námořní organizace (IMO) a sekretariát Basilejské úmluvy vzájemně spolupracovaly a úspěšně dosáhly dohody o zavedení povinných požadavků na celosvětové úrovni, jejichž cílem je účinné a účelné řešení nebezpečných a nešetrných postupů při recyklaci lodí, a to prostřednictvím Hongkongské mezinárodní úmluvy pro bezpečnou a environmentálně šetrnou recyklaci lodí (dále jen „Hongkongská úmluva“).
- (3) Stávající kapacita na recyklaci lodí v zemích OECD, která je zákonně dostupná pro lodě plující pod vlajkou členského státu, není dostatečná. Stávající bezpečná a environmentálně šetrná kapacita na recyklaci lodí v zemích, jež nejsou členy OECD, dostahuje pro všechny lodě plující pod vlajkami členských států a očekává se, že do roku 2015 se dále rozšíří v důsledku opatření přijatých zeměmi provádějícími recyklaci s cílem splnit požadavky Hongkongské úmluvy.
- (4) Hongkongská úmluva byla přijata dne 15. května 2009 pod záštitou Mezinárodní námořní organizace. Vstoupí v platnost až 24 měsíců po dni ratifikace alespoň patnácti státy, jejichž kombinované obchodní loďstvo představuje alespoň 40 % hrubé prostornosti světové obchodní flotily a jejichž kombinovaný maximální roční objem recyklace lodí v průběhu předchozích deseti let činí v souhrnu alespoň tři procenta hrubé prostornosti kombinované obchodní flotily těchto států. Zmíněná úmluva se vztahuje na projektování, stavbu, provoz a přípravu lodí za účelem usnadnění jejich bezpečné

⁽¹⁾ Úř. věst. C 299, 4.10.2012, s. 158.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 22. října 2013 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 15. listopadu 2013.

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů (Úř. věst. L 190, 12.7.2006, s. 1).

⁽⁴⁾ Změna Basilejské úmluvy (dále jen „změna o zákazu“) přijatá rozhodnutím smluvních stran Basilejské úmluvy č. III/1.

a environmentálně šetrné recyklace, aniž by byla ohrožena bezpečnost a provozní efektivita lodí. Vztahuje se rovněž na provozování zařízení na recyklaci lodí bezpečným a environmentálně šetrným způsobem a vytvoření vhodného mechanismu prosazování týkající se recyklace lodí.

- (5) Cílem tohoto nařízení je napomoci k brzké ratifikaci Hongkongské úmluvy v Unii i ve třetích zemích tím, že se na základě uvedené úmluvy uplatní přiměřené kontroly na lodě a zařízení na jejich recyklaci.
- (6) Hongkongská úmluva výslovně stanoví, že pokud jde o bezpečnou a environmentálně šetrnou recyklaci lodí, mají její smluvní strany přijmout přísnější opatření v souladu s mezinárodním právem s cílem předcházet veškerým nepříznivým účinkům na lidské zdraví a životní prostředí, zmírnit je nebo je minimalizovat. Vzhledem k těmto důvodům by toto nařízení mělo zajistit ochranu před možnými nepříznivými účinky nebezpečných materiálů na palubách všech lodí vplouvajících do přístavů a kotvišť členských států a zároveň zajistit i dodržování ustanovení mezinárodního práva, jež se na tyto materiály vztahují. Aby se zajistila kontrola plnění požadavků týkajících se nebezpečných materiálů podle tohoto nařízení, měly by členské státy použít vnitrostátní předpisy provádějící směrnici Evropského parlamentu a Rady 2009/16/ES⁽¹⁾. V současné době jsou podle Mezinárodní úmluvy o bezpečnosti lidského života na moři (SOLAS) inspektoři státní přístavní inspekce pověřeni kontrolou osvědčení a aktivním testováním nebezpečných materiálů, včetně azbestu. Pařížské memorandum o porozumění o státní přístavní kontrole harmonizuje přístup k těmto činnostem.
- (7) Účelem tohoto nařízení je rovněž zmenšit rozdíly mezi provozovateli v Unii, v zemích OECD a v příslušných třetích zemích, pokud jde o normy v oblasti zdraví, bezpečnosti na pracovišti a životního prostředí, a vést lodě plující pod vlajkami členských států k tomu, aby využívaly zařízení na recyklaci lodí, která při demontáži lodí používají bezpečné a environmentálně šetrné postupy, namísto toho, aby byly posílány do současných areálů s nízkými standardy, což je stávající praxe. Konkurenceschopnost bezpečné a environmentálně šetrné recyklace lodí a jejich zpracování v zařízeních na recyklaci lodí nacházejících se v členských státech by tedy měla být rovněž zvýšena. K dosažení těchto cílů, jakož i k lepšímu prosazování dodržování předpisů by přispělo vypracování evropského seznamu zařízení na recyklaci lodí, která splňují požadavky stanovené v tomto nařízení (dále jen „evropský seznam“), neboť státu vlajky usnadní kontrolu lodí určených k recyklaci. Tyto požadavky na zařízení na recyklaci lodí by měly vycházet z požadavků Hongkongské úmluvy. Zařízení na recyklaci lodí schválená v souladu s tímto nařízením by tedy měla splňovat

nezbytné požadavky na zajištění ochrany životního prostředí, zdraví a bezpečnosti pracovníků a nakládání s odpadem získaným z recyklovaných lodí způsobem šetrným k životnímu prostředí. V případě zařízení na recyklaci lodí nacházejících se ve třetích zemích by tyto požadavky měly dosahovat vysoké úrovně ochrany lidského zdraví a životního prostředí, která obecně odpovídá úrovni v Unii. Zařízení na recyklaci lodí, která tyto minimální požadavky nesplňují, by tedy neměla být zařazena na evropský seznam.

- (8) Zásada rovnosti podle práva Unie by měla být uplatňována a její uplatňování sledováno, zejména při vypracovávání a aktualizaci evropského seznamu v případě zařízení na recyklaci lodí nacházejících se v členských státech a zařízení na recyklaci lodí nacházejících se ve třetích zemích, která splňují požadavky stanovené tímto nařízením.
- (9) Členské státy se vybízejí, aby přijaly vhodná opatření, která zajistí, aby lodě vyloučené z oblasti působnosti tohoto nařízení jednaly způsobem, který je v souladu s tímto nařízením, pokud to bude rozumné a možné.
- (10) S cílem zabránit duplicitě je nezbytné vyloučit lodě plující pod vlajkou členského státu, na něž se vztahuje toto nařízení, z působnosti nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 a ze směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES⁽²⁾. Nařízení (ES) č. 1013/2006 se vztahuje na přepravu odpadů z Unie, s výhradou vyloučení určitých druhů odpadů, v jejichž případě se uplatňuje alternativní režim. Toto nařízení podrobuje lodě, které spadají do oblasti jeho působnosti, kontrolám v průběhu celého jejich životního cyklu a jeho cílem je zajistit recyklaci těchto lodí způsobem šetrným k životnímu prostředí. Je proto vhodné upřesnit, že na loď podléhající v průběhu celého svého životního cyklu alternativnímu režimu kontroly podle tohoto nařízení by se nařízení (ES) č. 1013/2006 vztahovat nemělo. Loď, které nespádají ani do oblasti působnosti Hongkongské úmluvy, ani tohoto nařízení, a jakýkoli odpad nacházející se na palubě lodi, který nepochází z provozu, by měly nadále podléhat nařízení (ES) č. 1013/2006, směrnici 2008/98/ES a směrnici Evropského parlamentu a Rady 2008/99/ES⁽³⁾.
- (11) Rovněž se uznává, že lodě i nadále podléhají jiným mezinárodním úmluvám s cílem zajistit jejich bezpečný provoz na moři v průběhu jejich provozní životnosti, a ačkoliv tyto lodě mohou využívat určitých plavebních

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/16/ES ze dne 23. dubna 2009 o státní přístavní inspekci (Úř. věst. L 131, 28.5.2009, s. 57).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech a o zrušení některých směrnic (Úř. věst. L 312, 22.11.2008, s. 3).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/99/ES ze dne 19. listopadu 2008 o trestněprávní ochraně životního prostředí (Úř. věst. L 328, 6.12.2008, s. 28).

práv a svobod, jsou povinny předem oznámit své vplutí do přístavu. Členské státy by měly mít možnost se rozhodnout uplatňovat další kontroly v souladu s jinými mezinárodními smlouvami. Stanovení dodatečných tranzitních kontrol podle tohoto nařízení proto není považováno za nezbytné.

- (12) Při výkladu požadavků tohoto nařízení je třeba brát v úvahu pokyny, které na podporu Hongkongské úmluvy vypracovala IMO (dále jen „pokyny IMO“).
- (13) Pro účely tohoto nařízení by pojem „recyklace“ neměl mít význam vymezený ve směrnici 2008/98/ES. Toto nařízení by proto mělo zavést zvláštní definici pojmu „recyklace lodí“.
- (14) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008⁽¹⁾ provádí na úrovni Unie Globálně harmonizovaný systém klasifikace a označování chemických látek. Uvedené nařízení je společně se směrnicí Rady 67/548/EHS⁽²⁾ a směrnicí Evropského parlamentu a Rady 1999/45/ES⁽³⁾ užitečným vodítkem pro určování toho, co je nebezpečný materiál.
- (15) Vedení soupisu nebezpečných materiálů nacházejících se na palubě lodí v průběhu celého jejího životního cyklu je klíčovým požadavkem stanoveným v Hongkongské úmluvě a tímto nařízením. V souladu s pravidlem 8 odst. 2 Hongkongské úmluvy by loď určená k recyklaci měla v období před vstupem do zařízení na recyklaci lodí minimalizovat množství odpadu pocházejícího z provozu. Pokud má být odpad pocházející z provozu dodán společně s lodí do zařízení na recyklaci lodí, mělo by se přibližné množství a umístění tohoto odpadu uvést v části II soupisu.
- (16) Členské státy by měly přijmout opatření, která zabrání obcházení pravidel pro recyklaci lodí a zvýší transparentnost recyklace lodí. Podle Hongkongské úmluvy by členské státy měly podávat informace o lodích, pro něž bylo vydáno osvědčení soupisu, a o lodích, pro něž obdržely prohlášení o dokončení recyklace, a informace o nedovolené recyklaci lodí a o následných opatřeních, která přijaly.

- (17) Členské státy by měly stanovit pravidla pro sankce použitelné v případě porušení tohoto nařízení a zajistit, aby

tyto sankce byly uplatňovány tak, aby se zabránilo obcházení pravidel pro recyklaci lodí. Stanovené sankce, které mohou být občanskoprávní nebo správní povahy, by měly být účinné, přiměřené a odrazující.

- (18) V souladu s judikaturou Soudního dvora jsou soudy členských států povinny vykládat procesní pravidla upravující podmínky, které je nutno splnit pro účely podání správního opravného prostředku nebo žaloby, způsobem, který v co největším možném rozsahu zohlední cíle čl. 9 odst. 3 Aarhuské úmluvy.
- (19) V zájmu ochrany lidského zdraví a životního prostředí a s ohledem na zásadu „znečišťovatel platí“ by Komise měla posoudit možnost zavedení finančního mechanismu, jenž by se vztahoval na všechny lodě vplouvající do přístavů a kotvišť členských států, bez ohledu na to, pod jakou vlajkou plují, a jenž by vytvářel zdroje napomáhající environmentálně šetrné recyklaci lodí a jejich zpracování, aniž by to podněcovalo změnu vlajky.
- (20) Za účelem zohlednění vývoje v souvislosti s Hongkongskou úmluvou by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o aktualizaci příloh I a IA tohoto nařízení. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracování aktu v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.
- (21) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011⁽⁴⁾.
- (22) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž předcházet nepříznivým účinkům na lidské zdraví a životní prostředí způsobeným recyklací, provozem a údržbou lodí plujících pod vlajkou členského státu, zmírnit je nebo je vyloučit, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy vzhledem k mezinárodní povaze námořní dopravy a recyklace lodí, ale spíše jej může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijímat opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle,

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 ze dne 16. prosince 2008 o klasifikaci, označování a balení látek, o změně a zrušení směrnice 67/548/EHS a 1999/45/ES a o změně nařízení (ES) č. 1907/2006 (Úř. věst. L 353, 31.12.2008, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Rady 67/548/EHS ze dne 27. června 1967 o sblížování právních a správních předpisů týkajících se klasifikace, balení a označování nebezpečných látek (Úř. věst. 196, 16.8.1967, s. 1).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/45/ES ze dne 31. května 1999 o sblížování právních a správních předpisů členských států týkajících se klasifikace, balení a označování nebezpečných přípravků (Úř. věst. L 200, 30.7.1999, s. 1).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

HLAVA I

PŘEDMĚT, OBLAST PŮSOBNOSTI A DEFINICE

Článek 1

Předmět a účel

Účelem tohoto nařízení je předcházet nehodám, zraněním a jiným nepříznivým účinkům na lidské zdraví a životní prostředí způsobeným recyklací lodí, zmírnit je, minimalizovat a v co největší možné míře je vyloučit. Účelem tohoto nařízení je zvýšit bezpečnost, ochranu lidského zdraví a mořského prostředí Unie v průběhu celého životního cyklu lodí, zejména s cílem zajistit, aby se s nebezpečným odpadem vzniklým při recyklaci lodí nakládalo způsobem šetrným k životnímu prostředí.

Toto nařízení rovněž stanoví pravidla pro zajištění řádného nakládání s nebezpečnými materiály na palubě lodí.

Toto nařízení si rovněž klade za cíl usnadnit ratifikaci Hongkongské mezinárodní úmluvy pro bezpečnou a environmentálně šetrnou recyklaci lodí z roku 2009 (dále jen „Hongkongské úmluva“).

Článek 2

Oblast působnosti

1. Toto nařízení se s výjimkou článku 12 vztahuje na lodě plující pod vlajkami členských států.

Článek 12 se vztahuje na lodě plující pod vlajkami třetích zemí, které vplouvají do přístavu nebo kotviště členského státu.

2. Toto nařízení se nevztahuje na:

a) jakékoli válečné lodě, pomocná plavidla námořnictva nebo jiné lodě vlastněné nebo provozované státem a v současnosti používané pouze pro státní neobchodní službu;

b) lodě o hrubé prostornosti menší než 500 GT;

c) lodě provozované v průběhu svého životního cyklu pouze ve vodách spadajících pod svrchovanost nebo jurisdikci členského státu, pod jehož vlajkou daná loď pluje.

Článek 3

Definice

1. Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

1) „lodí“ plavidlo jakéhokoli druhu, i odstrojené nebo tažené, které je nebo bylo provozováno v námořním prostředí, včetně ponorných plavidel, plovoucích zařízení, plovoucích plošin, samozdvížných plošin, plovoucích zásobovacích plošin (FSU) a výrobních, skladovacích a vykládacích plavidel (FPSO);

2) „novou lodí“ loď:

a) pro kterou je uzavřena stavební smlouva ke dni použitelnosti tohoto nařízení nebo později;

b) pokud neexistuje stavební smlouva, jejíž kýl je položen nebo jejíž stavba se nachází v podobné konstrukční fázi šest měsíců po dni použitelnosti tohoto nařízení nebo později, nebo

c) jejíž dodání se uskuteční třicet měsíců po dni použitelnosti tohoto nařízení nebo později;

3) „tankerem“ ropný tanker, jak je definován v příloze I úmluvy o zabránění znečišťování z lodí (dále jen „úmluva MARPOL“), nebo tanker přepravující jedovaté kapalné látky (NLS) definovaný v příloze II uvedené úmluvy;

4) „nebezpečným materiálem“ jakýkoli materiál nebo látka, který by mohl představovat nebezpečí pro lidské zdraví nebo životní prostředí;

5) „odpadem pocházejícím z provozu“ odpadní voda a zbytky pocházející z běžného provozu lodí podléhající požadavkům úmluvy MARPOL;

6) „recyklací lodí“ úplná nebo částečná demontáž lodí v zařízení na recyklaci lodí s cílem získat části a materiály k přepracování, přípravě k opětovnému použití a k opětovnému použití a zároveň se postarat o nebezpečné a jiné materiály, včetně souvisejících činností, jako je skladování a zpracování částí a materiálů na místě, nikoliv však jejich další zpracování nebo odstranění v samostatných zařízeních;

7) „zařízením na recyklaci lodí“ vymezená plocha, která je loďenicí nebo zařízením, jež se nachází v členském státě nebo ve třetí zemi a používá se na recyklaci lodí;

8) „společností provádějící recyklaci lodí“ vlastník zařízení na recyklaci lodí nebo jakákoliv jiná organizace nebo osoba, která převzala odpovědnost za recyklaci lodí od vlastníka zařízení na recyklaci lodí;

- 9) „správním orgánem“ orgán státní správy určený členským státem jako odpovědný za povinnosti související s loděmi plujícími pod jeho vlajkou nebo s loděmi provozovanými v jeho pravomoci;
- 10) „uznaným subjektem“ subjekt uznaný v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 391/2009 ⁽¹⁾;
- 11) „příslušným orgánem“ nebo „příslušnými orgány“ orgán nebo orgány státní správy určené členským státem nebo třetí zemí jako místně nebo věcně příslušné pro zařízení na recyklaci lodí v jurisdikci daného státu ve vztahu ke všem činnostem, které provádějí;
- 12) „hrubou prostorností“ (GT) hrubá prostornost vypočtená v souladu s vyměřovacími předpisy obsaženými v příloze I Mezinárodní úmluvy o vyměřování lodí z roku 1969 nebo v jakékoli následné úmluvě;
- 13) „příslušnou osobou“ osoba s odpovídající kvalifikací, školením a dostatečnými znalostmi, zkušenostmi a dovednostmi pro výkon konkrétní činnosti;
- 14) „majitelem lodí“ fyzická nebo právnická osoba registrovaná jako vlastník lodí, včetně fyzické nebo právnické osoby vlastníci loď po omezenou dobu do jejího prodeje nebo jejího předání zařízení na recyklaci lodí, nebo neexistuje-li registrace, fyzická nebo právnická osoba vlastníci loď nebo jakákoliv jiná organizace nebo osoba, jako je správce nebo nájemce lodí bez posádky, která převzala odpovědnost za provoz lodí od vlastníka lodí, jakož i právnická osoba provozující loď ve vlastnictví státu;
- 15) „novou instalací“ instalace systémů, vybavení, izolace nebo jiného materiálu na lodi po dni použitelnosti tohoto nařízení;
- 16) „plánem recyklace lodí“ plán vypracovaný provozovatelem zařízení na recyklaci lodí pro každou konkrétní loď určenou k recyklaci na jeho odpovědnost, při zohlednění příslušných pokynů a usnesení IMO;
- 17) „plánem zařízení na recyklaci lodí“ plán vypracovaný provozovatelem zařízení na recyklaci lodí a přijatý radou nebo příslušným řídicím orgánem společnosti provádějící recyklaci lodí, který popisuje procesy a postupy recyklace lodí v zařízení na recyklaci lodí a jehož součástí je zejména bezpečnost a školení pracovníků, ochrana lidského zdraví a životního prostředí, funkce a povinnosti zaměstnanců, plán připravenosti a reakce na mimořádné události a systémy sledování, předávání a zaznamenávání informací, při zohlednění příslušných pokynů a usnesení IMO;
- 18) „bezpečným pro vstup“ prostor, který splňuje všechny tyto podmínky:
- a) obsah kyslíku v ovzduší a koncentrace hořlavých par nepřekračují hranice bezpečnosti;
 - b) žádné toxické materiály v ovzduší nepřekračují přípustné koncentrace;
 - c) žádné zbytky nebo materiály související s prací schválenou příslušnou osobou nezpůsobí nekontrolované uvolnění toxických materiálů ani nebezpečnou koncentraci hořlavých par ve stávajících atmosférických podmínkách, nakládá-li se s nimi podle pokynů;
- 19) „bezpečným pro práci při vysokých teplotách“ prostor, ve kterém jsou splněny všechny tyto podmínky:
- a) pro používání zařízení na obloukové nebo plamenové svařování, zařízení na střihání, řezání či pálení nebo jiných forem otevřeného plamene, jakož i pro tepelné zpracování, mletí nebo provádění činností, při nichž dochází ke vzniku jisker, jsou zajištěny bezpečné podmínky, které znemožňují explozi a vylučují rovněž výskyt plynu;
 - b) jsou splněny podmínky pro bezpečný vstup stanovená v bodě 18;
 - c) práci při vysokých teplotách nejsou změněny stávající atmosférické podmínky;
 - d) všechny přilehlé prostory byly vyčištěny, inertizovány nebo dostatečně ošetřeny, aby nedošlo ke vzniku nebo šíření požáru;
- 20) „prohlášením o dokončení recyklace“ potvrzení vydané provozovatelem zařízení na recyklaci lodí o tom, že recyklace lodí byla dokončena v souladu s tímto nařízením;
- 21) „osvědčením soupisu“ osvědčení pro konkrétní loď vydávané lodím plujícími pod vlajkami členských států v souladu s článkem 9, ke kterému je připojen soupis nebezpečných materiálů v souladu s článkem 5;
- 22) „osvědčením o připravenosti k recyklaci“ osvědčení pro konkrétní loď vydávané lodím plujícími pod vlajkami členských států, které je v souladu s čl. 9 odst. 9 a k němuž jsou připojeny soupis nebezpečných materiálů podle čl. 5 odst. 7 a schválený plán recyklace lodí podle článku 7;

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 391/2009 ze dne 23. dubna 2009, kterým se stanoví společná pravidla a normy pro subjekty pověřené inspekcemi lodí a prohlídkami lodí (Úř. věst. L 31, 28.5.2009, s. 11).

23) „prohlášením o souladu“ osvědčení pro konkrétní loď vydávané lodím plujícími pod vlajkami třetích zemí, ke kterému je připojen soupis nebezpečných materiálů, v souladu s článkem 12;

24) „výtlakem prázdné lodi v tunách (LDT)“ hmotnost lodi v tunách bez nákladu, pohonných hmot, mazacích olejů ve skladovacích nádržích, zátěžové vody, pitné vody, napájecí vody, zásob určených ke spotřebě, bez cestujících a posádky a jejich majetku, a je souhrnem hmotnosti trupu, konstrukce, strojního zařízení, vybavení a instalací nacházejících se na lodi.

2. Pro účely čl. 7 odst. 2 písm. d) a článků 13, 15 a 16 se rozumí:

a) „odpadem“, „nebezpečným odpadem“, „zpracováním“, „nakládáním s odpady“ odpad, nebezpečný odpad, zpracování a nakládání s odpady ve smyslu článku 3 směrnice 2008/98/ES;

b) „inspekci na místě“ prohlídka zařízení na recyklaci lodí, která posoudí, zda jsou podmínky na místě v souladu s podmínkami popsány v příslušné předložené dokumentaci;

c) „pracovníkem“ každá osoba, která pravidelně nebo dočasně vykonává práci v pracovním poměru, včetně pracovníků pracujících pro dodavatele a subdodavatele;

d) „nakládáním způsobem šetrným k životnímu prostředí“ provedení všech možných kroků k zajištění toho, že se s odpady a nebezpečnými materiály nakládá způsobem chránícím lidské zdraví a životní prostředí před nepříznivými účinky, které by tyto materiály a odpady mohly způsobit.

3. Pro účely odst. 1 bodu 13 může být příslušnou osobou školený pracovník nebo řídící pracovník schopný rozeznat a vyhodnotit rizika povolání, hrozící nebezpečí a vystavení zaměstnanců potenciálně nebezpečným materiálům nebo nebezpečným podmínkám v zařízení na recyklaci lodí a schopný určit nezbytná ochranná a preventivní opatření, která je třeba přijmout k vyloučení či snížení těchto nebezpečí, rizik nebo vystavení nebezpečí.

Aniž je dotčena směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES⁽¹⁾, může příslušný orgán stanovit vhodná kritéria pro určení těchto osob a může určit povinnosti, které jim mají být přiděleny.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 7. září 2005 o uznávání odborných kvalifikací (Úř. věst. L 255, 30.9.2005, s. 22).

HLAVA II

LODĚ

Článek 4

Kontrola nebezpečných materiálů

Instalace nebo používání nebezpečných materiálů uvedených v příloze I na lodích se zakazují nebo omezují, jak je uvedeno v příloze I, aniž jsou dotčeny jiné požadavky příslušných právních předpisů Unie, které mohou vyžadovat další opatření.

Článek 5

Soupis nebezpečných materiálů

1. Každá nová loď musí mít na palubě soupis nebezpečných materiálů, ve kterém jsou identifikovány alespoň nebezpečné materiály podle přílohy II obsažené v konstrukci nebo vybavení lodi, jejich umístění a přibližné množství.

2. S výhradou čl. 32 odst. 2 písm. b) musí stávající lodě pokud možno splňovat požadavky odstavce 1.

Lodě určené k recyklaci musí pokud možno splňovat požadavky odstavce 1 tohoto článku ode dne zveřejnění evropského seznamu zařízení na recyklaci lodí (dále jen „evropský seznam“) podle čl. 16 odst. 2.

S výhradou čl. 32 odst. 2 písm. b) musí být při vypracovávání soupisu nebezpečných materiálů identifikovány alespoň nebezpečné materiály uvedené v příloze I.

3. Soupis nebezpečných materiálů musí:

a) být vyhotoven zvlášť pro každou loď;

b) poskytovat důkazy o tom, že loď dodržuje zákazy a omezení pro instalaci nebo používání nebezpečných materiálů v souladu s článkem 4;

c) být sestaven při zohlednění příslušných pokynů IMO;

d) být ověřen správním orgánem nebo jím pověřeným uznaným subjektem.

4. Kromě požadavků odstavce 3 se u stávajících lodí vypracuje plán popisující vizuální kontrolu či kontrolu odběrem vzorků, podle níž se při zohlednění příslušných pokynů IMO vyhotovuje soupis nebezpečných materiálů.

5. Soupis nebezpečných materiálů se skládá ze tří částí:

a) seznamu nebezpečných materiálů uvedených v přílohách I a II v souladu s odstavci 1 a 2 tohoto článku a obsažených v konstrukci nebo vybavení lodi, s určením jejich umístění a přibližného množství (část I);

b) seznamu odpadu pocházejícího z provozu a nacházejícího se na lodi (část II);

c) seznamu zásob nacházejících se na lodi (část III).

6. Část I soupisu nebezpečných materiálů musí být náležitě vedena a aktualizována během provozování lodi s ohledem na nové instalace obsahující jakýkoli nebezpečný materiál uvedený v příloze II a relevantní změny v konstrukci a vybavení lodi.

7. Před recyklací a při zohlednění příslušných pokynů IMO musí soupis nebezpečných materiálů vedle náležitě vedené a aktualizované části I obsahovat část II týkající se odpadů pocházejících z provozu a část III týkající se zásob a musí být ověřen správním orgánem nebo jím pověřeným uznaným subjektem.

8. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 24, pokud jde o aktualizaci seznamu položek na soupisu nebezpečných materiálů uvedených v přílohách I a II s cílem zajistit, aby byly v daných seznamech zahrnuty alespoň látky uvedené v dodatcích I a II Hongkongské úmluvy.

Komise přijme samostatný akt v přenesené pravomoci pro každou z látek, které mají být doplněny do přílohy I nebo II nebo z nich vypuštěny.

Článek 6

Obecné požadavky na majitele lodí

1. Při přípravě odeslání lodi na recyklaci majitelé lodí:

a) poskytnou provozovateli zařízení na recyklaci lodí veškeré informace o lodi potřebné pro vypracování plánu recyklace lodi podle článku 7;

b) písemně oznámí příslušnému správnímu orgánu záměr recyklovat loď v konkrétním zařízení či konkrétních zařízeních na recyklaci lodí, a to ve lhůtě, kterou dotčený správní orgán určí. Oznámení musí obsahovat alespoň:

i) soupis nebezpečných materiálů a

ii) veškeré informace o lodi podle písmene a).

2. Majitelé lodí zajistí, aby loď určené k recyklaci:

a) byly recyklovány pouze v zařízeních na recyklaci lodí, která jsou uvedena na evropském seznamu;

b) před vstupem do zařízení na recyklaci lodí byly provozovány tak, aby bylo možné minimalizovat množství zbytků nákladu, zbývajících ropného paliva a odpadu vzniklého na lodi, jenž zůstal na palubě;

c) byly před zahájením recyklace po obdržení plánu recyklace lodi schváleného podle čl. 7 odst. 3 opatřeny osvědčením o připravenosti lodi k recyklaci vydaným správním orgánem nebo jím pověřeným uznaným subjektem.

3. Majitelé lodí zajistí, aby se tankery dostaly do zařízení na recyklaci lodí s nákladovými nádržemi a čerpacím zařízením ve stavu připravenosti pro vydání osvědčení o bezpečné práci při vysokých teplotách.

4. Majitelé lodí poskytnou provozovateli zařízení na recyklaci lodí kopii osvědčení o připravenosti k recyklaci vydaného v souladu s článkem 9.

5. Majitelé lodí odpovídají za loď a přijmou opatření s cílem zajistit, aby loď splňovala požadavky správního orgánu členského státu vlajky do doby, než za ni převezme odpovědnost provozovatel zařízení na recyklaci lodí. Provozovatel zařízení na recyklaci lodí může převzetí lodi k recyklaci odmítnout, pokud stav lodi zásadním způsobem neodpovídá údajům uvedeným v osvědčení soupisu, včetně případů, kdy část I soupisu nebezpečných materiálů není náležitě vedena a aktualizována tak, aby odrážela změny v konstrukci a vybavení lodi. Za této situace odpovídá za loď nadále její majitel, který o tom neodkladně informuje správní orgán.

Článek 7

Plán recyklace lodí

1. Před jakoukoli recyklací lodi musí být pro každou konkrétní loď vypracován plán recyklace lodi. Tento plán recyklace lodí musí pokrýt veškeré skutečnosti týkající se lodi, které nejsou uvedeny v plánu zařízení na recyklaci lodí nebo které vyžadují zvláštní postupy.

2. Plán recyklace lodí musí:

a) být vypracován provozovatelem zařízení na recyklaci lodí v souladu s příslušnými ustanoveními Hongkongské úmluvy a při zohlednění příslušných pokynů IMO a informace o lodi poskytnuté jejím majitelem v souladu s čl. 6 odst. 1 písm. a) tak, aby jejich obsah náležitě odrážel informace obsažené v soupisu nebezpečných materiálů;

b) upřesňovat, zda a v jakém rozsahu má jakákoli přípravná práce, jako jsou předběžné zpracování, určení možných rizik a odstranění zásob, proběhnout na jiném místě než v zařízení na recyklaci lodí uvedeném v plánu recyklace lodí. V plánu recyklace lodí by mělo být uvedeno i místo, kde se bude loď nacházet v průběhu recyklačních činností, a stručný plán příjezdu a bezpečného umístění konkrétní lodi, která má být recyklována;

c) obsahovat informace týkající se vytvoření, udržování a sledování podmínek pro bezpečný vstup a bezpečnou práci při vysokých teplotách v případě konkrétní lodi, přičemž se zohlední takové skutečnosti, jako je její konstrukce, uspořádání a předchozí náklad, a další nezbytné informace o způsobu provedení plánu recyklace lodí;

d) obsahovat informace o druhu a množství nebezpečných materiálů a odpadu vznikajících v průběhu recyklace konkrétní lodi, včetně materiálů a odpadu uvedených v soupisu nebezpečných materiálů, a o tom, jak s nimi bude naloženo v zařízení na recyklaci lodí a v následných zařízeních a jak v nich budou skladovány, a

e) pokud se k recyklaci lodí využije více než jedno zařízení na recyklaci lodí, být v zásadě vypracován zvlášť pro každé dotčené zařízení a určovat pořadí využití a povolené činnosti, které budou v těchto zařízeních prováděny.

3. Plán recyklace lodí musí být schválen tichým nebo výslovným souhlasem příslušným orgánem v souladu s případnými požadavky státu, ve kterém se nachází zařízení na recyklaci lodí.

Výslovné schválení se udělí, pokud příslušný orgán zašle písemné oznámení o svém rozhodnutí o plánu recyklace lodí provozovateli zařízení na recyklaci lodí, majiteli lodí a správnímu orgánu.

Za schválení tichým souhlasem je považována situace, kdy příslušný orgán nezašle provozovateli zařízení na recyklaci lodí, majiteli lodí a správnímu orgánu žádnou písemnou námitku k plánu recyklace lodí ve lhůtě pro posouzení stanovené případně v souladu s požadavky státu, ve kterém se nachází zařízení na recyklaci lodí, a oznámené podle čl. 15 odst. 2 písm. b).

4. Členské státy mohou požádat správní orgán, aby zaslal příslušnému orgánu státu, v němž se nachází zařízení na recyklaci lodí, informace poskytnuté majitelem lodí podle čl. 6 odst. 1 písm. b) a tyto údaje:

- i) datum, kdy byla loď registrována ve státu vlajky,
- ii) identifikační číslo lodi (číslo IMO),
- iii) registrační číslo vyznačené na trupu lodi při dodání nově postavené lodi,
- iv) jméno a druh lodi,
- v) přístav, v němž je loď registrována,
- vi) jméno a adresu majitele lodí a identifikační číslo registrovaného majitele podle IMO,
- vii) název a adresu společnosti,

viii) názvy všech klasifikačních společností, kterými byla loď klasifikována,

ix) hlavní údaje o lodi (celková délka (LOA), šířka (na žebrech), hloubka (boční), LDT, hrubá prostornost a čistá prostornost a druh a výkon motoru).

Článek 8

Prohlídky

1. Prohlídky lodí provádějí úředníci správního orgánu nebo jím pověřeného uznaného subjektu při zohlednění příslušných pokynů IMO.

2. Jestliže správní orgán pověří provedením prohlídek uznaný subjekt, jak je uvedeno v odstavci 1, svěří mu alespoň tyto pravomoci:

- požadovat, aby loď, kterou kontroluje, splňovala požadavky tohoto nařízení a
- provádět prohlídky na vyžádání relevantních orgánů členského státu.

3. Lodě podléhají těmto prohlídkám:

- a) počáteční prohlídce;
- b) opakované prohlídce;
- c) dodatečné prohlídce;
- d) závěrečné prohlídce.

4. Počáteční prohlídka nové lodi se provádí před jejím uvedením do provozu nebo před vydáním osvědčení soupisu. Počáteční prohlídka stávajících lodí se provede do 31. prosince 2020. Prohlídkou se ověří, že část I soupisu nebezpečných materiálů je v souladu s požadavky tohoto nařízení.

5. Opakovaná prohlídka se provádí v časových odstupech stanovených správním orgánem, které nesmějí přesáhnout pět let. Prohlídkou se ověří, že část I soupisu nebezpečných materiálů je v souladu s požadavky tohoto nařízení.

6. Dodatečná prohlídka, celková nebo částečná, podle okolností, se provádí, pokud o ni požádá majitel lodí po změně, výměně nebo významné opravě konstrukce, vybavení, systémů, instalací, plánů a materiálu, která má vliv na soupis nebezpečných látek. Prohlídka musí být taková, aby zajistila, aby každá změna, výměna nebo významná oprava byla provedena způsobem, který zajistí, že loď i nadále splňuje požadavky tohoto nařízení a že část I soupisu nebezpečných materiálů je podle potřeby změněna.

7. Závěrečná prohlídka se provádí před vyřazením lodi z provozu a před zahájením recyklace lodi.

Touto prohlídkou se ověří, že:

- a) soupis nebezpečných materiálů splňuje požadavky článku 5;
- b) plán recyklace lodi náležitě zohledňuje informace obsažené v soupisu nebezpečných látek a splňuje požadavky článku 7;
- c) zařízení na recyklaci lodí, v němž má být loď recyklována, je uvedeno na evropském seznamu.

8. Počáteční a závěrečnou prohlídku stávajících lodí určených k recyklaci lze provést současně.

Článek 9

Vydání a potvrzení osvědčení

1. Po úspěšném dokončení počáteční nebo opakované prohlídky vydá správní orgán nebo jím pověřený uznaný subjekt osvědčení soupisu. Toto osvědčení je doplněno částí I soupisu nebezpečných materiálů uvedených v čl. 5 odst. 5 písm. a).

Pokud se počáteční prohlídka a závěrečná prohlídka provádějí současně, jak je uvedeno v čl. 8 odst. 8, vydává se pouze osvědčení o připravenosti k recyklaci podle odstavce 9 tohoto článku.

Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví formát osvědčení soupisu, aby se zajistil jeho soulad s dodatkem 3 Hongkongské úmluvy. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle článku 25 tohoto nařízení.

2. Po úspěšném dokončení dodatečné prohlídky provedené v souladu s čl. 8 odst. 6 potvrdí osvědčení soupisu na žádost majitele lodi správní orgán nebo jím pověřený uznaný subjekt.

3. S výhradou odstavce 4, je-li úspěšně dokončena opakovaná prohlídka, správní orgán nebo jím pověřený uznaný subjekt vydá nebo případně potvrdí osvědčení soupisu:

- a) v době tří měsíců před uplynutím doby platnosti stávajícího osvědčení soupisu; platnost nového osvědčení začíná ode dne úspěšného dokončení opakované prohlídky a nepřesáhne dobu pěti let ode dne uplynutí doby platnosti stávajícího;

- b) po uplynutí doby platnosti stávajícího osvědčení soupisu; platnost nového osvědčení začíná ode dne úspěšného dokončení opakované prohlídky a nepřesáhne dobu pěti let ode dne uplynutí doby platnosti stávajícího;

- c) více než tři měsíce před uplynutím doby platnosti stávajícího osvědčení soupisu; platnost nového osvědčení začíná ode dne úspěšného dokončení opakované prohlídky a nepřesáhne dobu pěti let ode dne dokončení opakované prohlídky.

4. Pokud byla úspěšně dokončena opakovaná prohlídka a nové osvědčení soupisu nemůže být vydáno nebo umístěno na loď před uplynutím doby platnosti stávajícího osvědčení, potvrdí správní orgán nebo jím uznaný subjekt stávající osvědčení, které bude považováno za platné po další dobu nepřesahující pět let ode dne uplynutí doby platnosti.

5. V případě osvědčení soupisu vydaného na období kratší než pět let může správní orgán nebo jím pověřený uznaný subjekt prodloužit platnost stávajícího osvědčení na další dobu nepřesahující pět let.

6. Ve zvláštních případech stanovených správním orgánem nemusí nové osvědčení soupisu platit ode dne uplynutí doby platnosti stávajícího osvědčení, jak je vyžadováno v odst. 3 písm. a) a b) a v odstavcích 7 a 8. V těchto zvláštních případech nové osvědčení platí po dobu nepřesahující pět let ode dne dokončení opakované prohlídky.

7. Pokud se loď v okamžiku uplynutí doby platnosti osvědčení soupisu nenachází v přístavu či kotvišti, kde má být provedena její prohlídka, může správní orgán, je-li to vhodné, prodloužit dobu platnosti osvědčení soupisu o období nepřesahující tři měsíce, aby loď umožnil dokončit plavbu do přístavu, kde má být provedena prohlídka. Jakékoli poskytnuté prodloužení je podmíněno tím, že v daném přístavu bude provedena prohlídka lodi předtím, než odpluje. Loď, které je prodloužena platnost osvědčení, není při příjezdu do přístavu, kde má být provedena její prohlídka, na základě tohoto prodloužení oprávněna opustit přístav bez nového osvědčení. Po provedení opakované prohlídky platí nové osvědčení soupisu po dobu, která nepřesáhne pět let ode dne uplynutí doby platnosti stávajícího osvědčení před prodloužením jeho platnosti.

8. Platnost osvědčení soupisu pro loď používanou na krátké plavby, jež nebyla prodloužena za podmínek uvedených v odstavci 7, může správní orgán prodloužit o dobu nejvýše jednoho měsíce od uplynutí doby jeho platnosti. Po dokončení opakované prohlídky platí nové osvědčení soupisu po dobu, která nepřesáhne pět let ode dne uplynutí doby platnosti stávajícího osvědčení před prodloužením doby jeho platnosti.

9. Po úspěšném dokončení závěrečné prohlídky podle čl. 8 odst. 7 vydá správní orgán nebo jím pověřený uznávaný subjekt osvědčení o připravenosti k recyklaci. Toto osvědčení je doplněno soupisem nebezpečných materiálů a plánem recyklace lodi.

Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví formát osvědčení o připravenosti k recyklaci, aby se zajistil jeho soulad s dodatkem 4 Hongkongské úmluvy. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle článku 25 tohoto nařízení. Osvědčení o připravenosti k recyklaci vydané po závěrečné prohlídce v souladu s prvním pododstavcem tohoto odstavce je přijímáno ostatními členskými státy a pro účely tohoto nařízení je považováno za osvědčení mající stejnou platnost jako osvědčení o připravenosti k recyklaci, které samy vydaly.

Článek 10

Platnost osvědčení

1. S výhradou článku 9 se osvědčení soupisu vydává na dobu stanovenou správním orgánem, která nesmí přesáhnout pět let.
2. Osvědčení soupisu vydané nebo potvrzené podle článku 9 tohoto nařízení pozbývá platnosti v každém z těchto případů:
 - a) pokud stav lodi zásadním způsobem neodpovídá údajům uvedeným v osvědčení soupisu, a to i tehdy, když část I soupisu nebezpečných materiálů není náležitě vedena a aktualizována tak, aby odrazila změny v konstrukci a vybavení lodi, při zohlednění příslušných pokynů IMO;
 - b) pokud opakovaná prohlídka není dokončena v časových odstupech stanovených v čl. 8 odst. 5.
3. Osvědčení o připravenosti k recyklaci vydává správní orgán nebo jím pověřený uznávaný subjekt na dobu nepřesahující tři měsíce.
4. Osvědčení o připravenosti k recyklaci vydané podle čl. 9 odst. 9 pozbývá platnosti, pokud stav lodi zásadním způsobem neodpovídá údajům uvedeným v osvědčení soupisu.
5. Odchylně od odstavce 3 může být doba platnosti osvědčení o připravenosti k recyklaci prodloužena správním orgánem nebo jím pověřeným uznávaným subjektem na jednu plavbu z jednoho předem určeného místa do zařízení na recyklaci lodí.

Článek 11

Státní přístavní inspekce

1. Členské státy uplatňují ustanovení o inspekci lodí v souladu se svými vnitrostátními právy s ohledem na směrnici 2009/16/ES. Za podmínek odstavce 2 je jakákoli takováto inspekce omezena na ověření toho, že se na palubě nachází

osvědčení soupisu nebo osvědčení o připravenosti k recyklaci, které je, je-li platné, považováno za dostatečné pro schválení inspekce.

2. Při zohlednění příslušných pokynů IMO může relevantní orgán státní přístavní inspekce provést důkladnou inspekci, pokud loď nemá platné osvědčení nebo pokud existuje důvodné podezření, že:

- a) stav lodi nebo jejího vybavení zásadním způsobem neodpovídá údajům uvedeným v osvědčení nebo v části I soupisu nebezpečných materiálů či obojího, nebo
- b) na palubě lodi nejsou zavedeny postupy pro vedení části I soupisu nebezpečných materiálů.

3. Loď může být varována, zadržena, vykázána nebo vyloučena z přístavů nebo terminálů na volném moři, které spadají do jurisdikce členského státu, pokud relevantním orgánům tohoto členského státu na jejich žádost nepředloží kopii osvědčení soupisu nebo případně osvědčení o připravenosti k recyklaci, aniž je dotčen článek 9. Členský stát, který podnikne takovéto kroky, bezodkladně uvědomí dotčený správní orgán. Neaktualizovaný soupis nebezpečných materiálů nepředstavuje nedostatek, který může vést k zadržení lodi, ale veškeré nesrovnalosti v soupisu nebezpečných materiálů musí být nahlášeny dotčenému správnímu orgánu a musí být do příští prohlídky odstraněny.

4. Relevantní orgán členského státu může povolit přístup do konkrétního přístavu či kotviště v případě působení vyšší moci nebo z nadřazených bezpečnostních důvodů nebo v zájmu snížení či minimalizace nebezpečí znečištění nebo v zájmu odstranění nedostatků za předpokladu, že majitel, provozovatel nebo velitel lodi učinil odpovídající opatření k zajištění bezpečného vstupu lodi a tato opatření shledá relevantní orgán daného členského státu uspokojivými.

Článek 12

Požadavky pro lodě plující pod vlajkou třetí země

1. S výhradou čl. 32 odst. 2 písm. b) musí mít loď plující pod vlajkou kterékoli třetí země, která vplouvá do přístavu či kotviště členského státu, na palubě soupis nebezpečných materiálů, který je v souladu s čl. 5 odst. 2.

Bez ohledu na první pododstavec může relevantní orgán členského státu povolit přístup do konkrétního přístavu či kotviště v případě působení vyšší moci nebo z nadřazených bezpečnostních důvodů nebo v zájmu snížení či minimalizace nebezpečí znečištění nebo v zájmu odstranění nedostatků za předpokladu, že majitel, provozovatel nebo velitel lodi učinil odpovídající opatření k zajištění bezpečného vstupu lodi a tato opatření shledá relevantní orgán uvedeného členského státu uspokojivými.

2. Instalace nebezpečných materiálů uvedených v příloze I na lodích plujících pod vlajkou třetí země, nachází-li se tato loď v přístavu či kotvišti členského státu, je zakázána nebo omezena podle přílohy I.

Používání nebezpečných materiálů uvedených v příloze I na lodích plujících pod vlajkou třetí země, nachází-li se tato loď v přístavu či kotvišti členského státu, je zakázáno nebo omezeno podle přílohy I, aniž jsou dotčeny výjimky a přechodná ujednání, které se na tyto materiály vztahují podle mezinárodního práva.

3. Soupis nebezpečných materiálů se vyhotoví zvlášť pro každou loď, při jeho vytváření se zohlední příslušné pokyny IMO a stanoví se v něm, že loď je v souladu s odstavcem 2 tohoto článku. Při vypracovávání soupisu nebezpečných materiálů musí být identifikovány alespoň nebezpečné materiály uvedené v příloze I. Loď plující pod vlajkou třetí země vypracuje plán popisující vizuální kontrolu či kontrolu odběrem vzorků, podle níž se při zohlednění příslušných pokynů IMO vyhotovuje soupis nebezpečných materiálů.

4. Soupis nebezpečných materiálů musí být náležitě veden a aktualizován během provozování lodi a uvádět nové instalace obsahující jakýkoli nebezpečný materiál uvedený v příloze II a relevantní změny v konstrukci a vybavení lodi, přičemž se zohlední výjimky a přechodná ujednání, které se na dané materiály vztahují podle mezinárodního práva.

5. Loď plující pod vlajkou třetí země může být varována, zadržena, vykázána nebo vyloučena z přístavů nebo terminálů na volném moři, které spadají do jurisdikce členského státu, pokud relevantním orgánům tohoto členského státu na jejich žádost nepředloží kopii prohlášení o souladu podle odstavců 6 a 7 případně spolu se soupisem nebezpečných materiálů. Členský stát, který podnikne takovéto kroky, bezodkladně uvědomí relevantní orgány třetí země, pod jejíž vlajkou loď pluje. Neaktualizovaný soupis nebezpečných materiálů nepředstavuje nedostatek, který může vést k zadržení lodi, ale veškeré nesrovnalosti v soupisu nebezpečných materiálů musí být nahlášeny relevantním orgánům třetí země, pod jejíž vlajkou loď pluje.

6. Relevantní orgány třetí země, pod jejíž vlajkou loď pluje, nebo subjekt jimi pověřený vydá prohlášení o souladu po ověření soupisu nebezpečných materiálů na základě vnitrostátních požadavků. Prohlášení o souladu může být vytvořeno podle vzoru v dodatku 3 Hongkongské úmluvy.

7. Prohlášení o souladu a soupis nebezpečných materiálů se vyhotovují v úředním jazyce vydávajících relevantních orgánů třetí země, pod jejíž vlajkou loď pluje, a pokud použitým

jazykem není angličtina, francouzština ani španělština, je součástí jeho znění překlad do jednoho z těchto jazyků.

8. S výhradou čl. 32 odst. 2 písm. b) zajistí loď plující pod vlajkami třetích zemí žádající o registraci pod vlajkou některého členského státu, aby byl soupis nebezpečných materiálů podle čl. 5 odst. 2 k dispozici na palubě, nebo aby byl vypracován do šesti měsíců od registrace pod vlajkou členského státu nebo během příští pravidelné prohlídky podle čl. 8 odst. 3, podle toho, co nastane dříve.

HLAVA III

ZAŘÍZENÍ NA RECYKLACI LODÍ

Článek 13

Požadavky nezbytné pro zařazení zařízení na recyklaci lodí na evropský seznam

1. Aby mohlo být zařízení na recyklaci lodí zařazeno na evropský seznam, musí v souladu s příslušnými ustanoveními Hongkongské úmluvy a při zohlednění příslušných pokynů IMO, Mezinárodní organizace práce (MOP), Basilejské úmluvy a Stockholmské úmluvy o perzistentních organických znečišťujících látkách a dalších mezinárodních pokynů splňovat tyto požadavky:

- a) je příslušnými orgány oprávněno k provádění recyklace lodí;
- b) je projektováno, postaveno a provozováno bezpečným a environmentálně šetrným způsobem;
- c) je provozováno v konstrukčně zabezpečeném areálu;
- d) zavede systémy řízení a monitorování, postupy a techniky, jejichž cílem je předejít, zmírnit, minimalizovat a v co nejvyšší míře vyloučit:
 - i) zdravotní rizika pro dotčené zaměstnance a pro obyvatele žijící v blízkosti zařízení na recyklaci lodí a
 - ii) nepříznivé účinky na životní prostředí způsobené recyklací lodí;
- e) vypracuje plán zařízení na recyklaci lodí;

- f) předchází nepříznivým účinkům na lidské zdraví a životní prostředí, včetně prokázání kontroly nad průsaky, zejména v přílivové zóně;
- g) zajišťuje bezpečné a k životnímu prostředí šetrné způsoby nakládání s nebezpečnými materiály a odpady a jejich skladování, včetně
- i) kontroly nad všemi nebezpečnými materiály nacházejícími se na lodi v průběhu celého procesu recyklace lodi, aby se zabránilo jakémukoli úniku těchto materiálů do životního prostředí; a dále manipulace s nebezpečnými materiály a odpady vzniklémi při recyklaci lodi pouze na nepropustných podlahách s účinnými drenážními systémy,
- ii) zdokumentování veškerého odpadu vzniklého při recyklaci lodi a jeho množství a jeho předání do zařízení pro nakládání s odpady, včetně zařízení na recyklaci odpadů, oprávněných k jeho zpracování způsobem šetrným k životnímu prostředí, a aniž by bylo ohroženo lidské zdraví.
- h) vypracuje a vede plán připravenosti a reakce na mimořádné události; zajišťuje rychlý přístup na loď a do všech prostor zařízení na recyklaci lodí technice určené k reakci na mimořádnou událost, jako jsou protipožární vybavení a vozidla, vozidla lékařské záchranné služby a jeřáby;
- i) zajišťuje pracovníkům bezpečnost a školení, včetně zajištění toho, aby pracovníci používali osobní ochranné prostředky pro činnosti, které to vyžadují;
- j) vede záznamy o mimořádných událostech, nehodách, nemocech z povolání a chronických účincích, a pokud to požadují příslušné orgány, hlásí všechny mimořádné události, nehody, nemoci z povolání a chronické účinky, které představují nebo mohou představovat rizika pro bezpečnost pracovníků, lidské zdraví a životní prostředí;
- k) souhlasí s dodržováním požadavků odstavce 2.
2. Provozovatel zařízení na recyklaci lodí musí:
- a) zaslat plán recyklace lodi, jakmile je schválen podle čl. 7 odst. 3, majiteli lodi a správnímu orgánu nebo jím pověřenému uznanému subjektu;
- b) oznámit správnímu orgánu, že zařízení na recyklaci lodí je v každém ohledu připraveno zahájit recyklaci lodí;
- c) jakmile je dokončena úplná nebo částečná recyklace lodi podle tohoto nařízení, zaslat do 14 dnů ode dne úplné či částečné recyklace podle plánu recyklace lodi prohlášení o dokončení recyklace správnímu orgánu, který lodi vydal osvědčení o připravenosti k recyklaci. Prohlášení o dokončení

recyklace musí obsahovat i zprávu o případných mimořádných událostech a nehodách poškozujících lidské zdraví nebo životní prostředí.

3. Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví formát:

- a) zprávy vyžadované podle odst. 2 písm. b) tohoto článku s cílem zajistit soulad s dodatkem 6 Hongkongské úmluvy a
- b) prohlášení vyžadovaného podle odst. 2 písm. b) tohoto článku s cílem zajistit soulad s dodatkem 7 Hongkongské úmluvy.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle článku 25 tohoto nařízení.

Článek 14

Udělení oprávnění zařízení na recyklaci lodí nacházejícímu se v členském státě

1. Aniž jsou dotčeny jiné příslušné právní předpisy Unie, příslušné orgány udělí oprávnění zařízením na recyklaci nacházejícím se na jejich území, která splňují požadavky na provádění recyklace lodí stanovené v článku 13. Toto oprávnění může být dotčeným zařízením na recyklaci lodí uděleno na dobu nejdéle pěti let a může být příčně obnovováno.

Jsou-li splněny požadavky tohoto nařízení a požadavky tohoto článku, může být jakékoli povolení vydané v souladu s jinými příslušnými vnitrostátními právními předpisy nebo s jinými právními předpisy Unie sloučeno s oprávněním uděleným podle tohoto článku v povolení jediné, pokud se tím zamezí zbytečné duplicitě informací a duplicitě činností vykonávaných provozovatelem zařízení na recyklaci lodí či společností provádějící recyklaci lodí nebo příslušného orgánu. V takových případech lze platnost oprávnění prodloužit v souladu s režimem povolení uvedeným v prvním pododstavci, avšak nejvýše na dobu pěti let.

2. Členské státy vypracují a aktualizují seznam zařízení na recyklaci lodí, kterým udělily oprávnění v souladu s odstavcem 1.

3. Seznam uvedený v odstavci 2 se bez prodlení oznámí Komisi do 31. března 2015.

4. Jestliže zařízení na recyklaci lodí přestane požadavky stanovené v článku 13 splňovat, pozastaví nebo odebere členský stát, kde se nachází zařízení na recyklaci lodí, oprávnění, které danému zařízení na recyklaci lodí vydal, nebo požádá dotčenou společnost, aby provedla nápravná opatření, a neprodleně o tom uvědomí Komisi.

5. O každém oprávnění uděleném zařízení na recyklaci lodí v souladu s odstavcem 1 dotčený členský stát neprodleně uvědomí Komisi.

Článek 15

Zařízení na recyklaci lodí nacházející se ve třetí zemi

1. Společnost provádějící recyklaci lodí, která vlastní zařízení na recyklaci lodí nacházející se ve třetí zemi a která hodlá recyklovat lodě plující pod vlajkami členských států, podá Komisi žádost o zařazení tohoto zařízení na recyklaci lodí na evropský seznam.

2. K žádosti uvedené v odstavci 1 musí být přiložen doklad o tom, že dotčené zařízení na recyklaci lodí splňuje požadavky stanovené v článku 13, aby mohlo provádět recyklaci lodí a být zařazeno na evropský seznam v souladu s článkem 16.

Společnost provádějící recyklaci lodí zejména:

- a) uvede, jaká povolení, licence nebo oprávnění jí k provádění recyklace lodí udělily příslušné orgány, a případně jaká povolení, licence nebo oprávnění příslušné orgány udělily všem jejím dodavatelům a subdodavatelům, kteří se přímo podílejí na procesu recyklace lodí, a uvede všechny informace podle čl. 16 odst. 2;
- b) uvede, zda plán recyklace lodí schválí příslušný orgán tichým nebo výslovným souhlasem, a v případě tichého souhlasu uvede lhůtu pro posouzení stanovenou případně podle vnitrostátních požadavků;
- c) potvrdí, že loď plující pod vlajkou členského státu bude přijata k recyklaci pouze v souladu s tímto nařízením;
- d) doloží, že zařízení na recyklaci lodí je schopno v průběhu celého procesu recyklace lodí vytvořit, udržovat a sledovat podmínky pro bezpečnou práci při vysokých teplotách a pro bezpečný vstup;
- e) připojí mapu s ohraničením zařízení na recyklaci lodí a míst, na nichž v zařízení probíhají recyklační činnosti;
- f) u každého nebezpečného materiálu uvedeného v příloze I a dalších nebezpečných materiálů, které by mohly být součástí konstrukce lodí, uvede:
 - i) zda je zařízení na recyklaci lodí oprávněno odstraňovat daný nebezpečný materiál. Pokud je k tomu oprávněno, musí být určení příslušní pracovníci oprávněni provádět odstraňování a doložena jejich způsobilost k této činnosti,
 - ii) jaký postup pro nakládání s odpadem, jako je spalování, skládkování nebo jiný způsob zpracování odpadu, bude v zařízení na recyklaci lodí či mimo ně použit, název a adresu zařízení na zpracování odpadu, pokud není totožné se zařízením na recyklaci lodí, a prokáže, že

daný postup bude proveden bez ohrožení lidského zdraví a způsobem šetrným k životnímu prostředí;

g) potvrdí, že přijala plán zařízení na recyklaci lodí se zohledněním příslušných pokynů IMO;

h) poskytne informace nezbytné k identifikaci zařízení na recyklaci lodí.

3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí akty, kterými stanoví formát informací požadovaných k identifikaci zařízení na recyklaci lodí. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle článku 25.

4. Aby mohla být na evropský seznam zařazena zařízení na recyklaci lodí nacházející se ve třetích zemích, musí být splnění požadavků stanovených v článku 13 ověřeno inspekcí na místě provedenou nezávislým ověřovatelem s náležitou kvalifikací. Toto ověření předloží společnost provádějící recyklaci lodí Komisi při podání žádosti o zařazení na evropský seznam a při obnově zařazení na evropský seznam každých pět let poté. Prvotní zařazení na seznam a jeho obnova jsou doplněny o přezkum v polovině období, jehož účelem je potvrdit splnění požadavků stanovených v článku 13.

Podáním žádosti o zařazení na evropský seznam souhlasí společnosti provádějící recyklaci lodí s tím, že Komise nebo subjekty jednající jejím jménem mohou provést v dotčeném zařízení na recyklaci lodí před jeho zařazením na evropský seznam nebo po něm inspekci na místě s cílem ověřit, že splňuje požadavky stanovené v článku 13. Nezávislý ověřovatel, Komise nebo subjekty jednající jejím jménem spolupracují za účelem provedení uvedených inspekci na místě s příslušnými orgány třetí země, v němž se zařízení na recyklaci lodí nachází.

Komise může vydat technické pokyny s cílem usnadnit toto ověřování.

5. Pro účely článku 13, pokud jde o konkrétní využití nebo odstranění odpadu, lze nakládání způsobem šetrným k životnímu prostředí předpokládat pouze tehdy, pokud společnost provádějící recyklaci lodí může prokázat, že zařízení pro nakládání s odpady, jež odpad obdrží, bude provozováno v souladu s normami pro ochranu lidského zdraví a životního prostředí, jež všeobecně odpovídají příslušným mezinárodním normám a normám Unie.

6. Společnost provádějící recyklaci lodí poskytne bez prodlení aktualizovaný doklad o jakékoli změně informací poskytovaných Komisi a v každém případě vydá tři měsíce před uplynutím každého pětiletého období zařazení na evropský seznam prohlášení, že:

- a) doklady, které poskytla, jsou úplné a aktuální;
- b) zařízení na recyklaci lodí nadále splňuje a bude splňovat požadavky stanovené v článku 13.

Článek 16

Vytvoření a aktualizace evropského seznamu

1. Komise přijme prováděcí akty, kterými vytvoří evropský seznam zařízení na recyklaci lodí, která:

- a) se nacházejí v Unii a byly oznámeny členskými státy podle čl. 14 odst. 3;
- b) se nacházejí ve třetí zemi a jejichž zařazení vychází z posouzení informací a podkladů poskytnutých či shromážděných v souladu s článkem 15.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle článku 25.

2. Evropský seznam se zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie* a na internetových stránkách Komise do 31. prosince 2016. Členění se na dva dílčí seznamy, z nichž jeden zahrnuje zařízení na recyklaci lodí nacházející se v členských státech a druhý zařízení na recyklaci lodí nacházející se ve třetích zemích.

Evropský seznam zahrnuje všechny tyto informace o zařízení na recyklaci lodí:

- a) metodu recyklace;
- b) druh a velikost lodí, které mohou být recyklovány;
- c) veškerá omezení a podmínky související s provozem tohoto zařízení, a to i pokud jde o nakládání s nebezpečným odpadem;
- d) podrobnosti o postupu schválení plánu recyklace lodí podle čl. 7 odst. 3 příslušným orgánem tichým nebo výslovným souhlasem;
- e) maximální roční objem recyklace lodí.

3. Evropský seznam uvádí datum, k němuž končí zařazení zařízení na recyklaci lodí na seznam. Zařazení platí nejvýše pět let a může být obnoveno.

4. Komise přijímá prováděcí akty, kterými pravidelně aktualizuje evropský seznam s cílem:

- a) zařadit na evropský seznam zařízení na recyklaci lodí, jestliže:
 - i) mu bylo uděleno oprávnění podle článku 14, nebo
 - ii) o jeho zařazení na evropský seznam bylo rozhodnuto podle odst. 1 písm. b) tohoto článku;

b) vyřadit z evropského seznamu zařízení na recyklaci lodí, jestliže:

- i) zařízení na recyklaci lodí přestane splňovat požadavky stanovené v článku 13, nebo
- ii) nejsou alespoň tři měsíce před skončením pětiletého období stanoveného v odstavci 3 tohoto článku poskytnuty aktualizované podklady.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle článku 25.

5. Komise při vytváření a aktualizaci evropského seznamu jedná v souladu se zásadami zakotvenými ve Smlouvách a v souladu s mezinárodními závazky Unie.

6. Členské státy sdělí Komisi veškeré informace, které mohou být v souvislosti s aktualizací evropského seznamu podstatné. Komise předá všechny podstatné informace ostatním členským státům.

HLAVA IV

OBECNÁ SPRÁVNÍ USTANOVENÍ

Článek 17

Jazyk

1. Plán recyklace lodí podle článku 7 se vyhotovuje v jazyce přijatelném pro stát udělující oprávnění zařízení na recyklaci lodí. Pokud tímto jazykem není angličtina, francouzština ani španělština, přeloží se plán recyklace lodí do jednoho z uvedených jazyků, ledaže správní orgán dospěje k závěru, že to není nutné.

2. Osvědčení soupisu a osvědčení o připravenosti k recyklaci vydaná podle článku 9 se vyhotovují v úředním jazyce vydávajícího správního orgánu. Není-li použitým jazykem angličtina, francouzština ani španělština, musí být součástí daného znění překlad do jednoho z těchto jazyků.

Článek 18

Určení příslušných orgánů a správních orgánů

1. Členské státy určí příslušné orgány a správní orgány odpovědné za uplatňování tohoto nařízení a oznámí je Komisi. Členské státy neprodleně Komisi oznámí veškeré změny těchto údajů.

2. Komise zveřejní seznamy určených příslušných orgánů a správních orgánů na svých internetových stránkách a podle potřeby je aktualizuje.

Článek 19

Určení kontaktních osob

1. Členské státy i Komise určí jednu nebo více kontaktních osob zodpovídajících za poskytování informací a poradenství fyzickým či právnickým osobám požadujícím informace. Kontaktní osoba Komise předá kontaktním osobám členských států veškeré dotazy, které obdrží a které se týkají těchto států, a naopak.

2. Členské státy oznámí Komisi, které kontaktní osoby určily. Členské státy neprodleně Komisi oznámí veškeré změny těchto údajů.

3. Komise zveřejní seznamy určených kontaktních osob na svých internetových stránkách a podle potřeby je aktualizuje.

Článek 20

Zasedání kontaktních osob

Komise na žádost členských států, nebo pokud to považuje za vhodné, pravidelně pořádá zasedání kontaktních osob, aby se projednaly otázky vznesené v souvislosti s prováděním tohoto nařízení. Pokud se všechny členské státy a Komise shodnou na tom, že je to vhodné, budou na tato zasedání nebo jejich části pozvány příslušné zúčastněné strany.

HLAVA V

PODÁVÁNÍ ZPRÁV A PROSAZOVÁNÍ

Článek 21

Zprávy podávané členskými státy

1. Každý členský stát zašle Komisi zprávu obsahující:

- a) seznam lodí, které plují pod jeho vlajkou a pro které bylo vydáno osvědčení o připravenosti k recyklaci, název společnosti provádějící recyklaci lodí a místo, kde se nachází zřízení na recyklaci lodí, jak je uvedeno v osvědčení o připravenosti k recyklaci;
- b) seznam lodí plujících pod jeho vlajkou, pro něž obdržel prohlášení o dokončení recyklace;
- c) informace o nedovolené recyklaci lodí a o sankcích a následných opatřeních, která daný členský stát přijal.

2. Členské státy podávají zprávu Komisi elektronicky každé tři roky, a to do devíti měsíců po konci tříletého období, kterého se zpráva týká.

První elektronická zpráva se týká období ode dne použitelnosti tohoto nařízení do konce prvního pravidelného tříletého období

pro podávání zpráv stanoveného v článku 5 směrnice Rady 91/692/EHS⁽¹⁾, který nastane po začátku prvního období pro podávání zpráv.

Komise zveřejní zprávu o uplatňování tohoto nařízení do devíti měsíců od obdržení zpráv členských států.

3. Komise tyto informace vloží do elektronické databáze, která je trvale přístupná veřejnosti.

Článek 22

Prosazování v členských státech

1. Členské státy stanoví sankce za porušení tohoto nařízení a přijmou veškerá opatření nezbytná pro zajištění jejich uplatňování. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

2. Členské státy vzájemně spolupracují na dvoustranném nebo mnohostranném základě s cílem usnadnit zabraňování a odhalování možného obcházení a porušování tohoto nařízení.

3. Členské státy určí z řad svých stálých zaměstnanců osoby zodpovídající za spolupráci podle odstavce 2. Tyto informace zašlou Komisi, která určeným osobám zašle vytvořený seznam.

4. Členské státy sdělí Komisi své vnitrostátní právní předpisy týkající se prosazování tohoto nařízení a použitelných sankcí.

Článek 23

Žádost o přijetí opatření

1. Fyzické nebo právní osoby, které jsou nebo mohou být dotčeny porušením článku 13 ve spojení s článkem 15 a čl. 16 odst. 1 písm. b) tohoto nařízení nebo mají dostatečný zájem na rozhodování v oblasti životního prostředí v souvislosti s porušením článku 13 ve spojení s článkem 15 a čl. 16 odst. 1 písm. b) tohoto nařízení, jsou oprávněny požádat Komisi, aby přijala opatření podle tohoto nařízení ve vztahu k tomuto porušení nebo bezprostřední hrozbě, že k takovému porušení dojde.

Za postačující pro účel prvního pododstavce se považuje zájem jakékoli nevládní organizace podporující ochranu životního prostředí a splňující požadavky stanovené v článku 11 nařízení (ES) č. 1367/2006⁽²⁾.

⁽¹⁾ Směrnice Rady 91/692/EHS ze dne 23. prosince 1991, kterou se normalizují a racionalizují zprávy o provádění některých směrnic týkajících se životního prostředí (Úř. věst. L 377, 31.12.1991, s. 48).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1367/2006 ze dne 6. září 2006 o použití ustanovení Aarhuské úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí na orgány a subjekty Společenství (Úř. věst. L 264, 25.9.2006, s. 13).

2. Žádost o přijetí opatření musí být doplněna příslušnými informacemi a údaji na svou podporu.

3. Pokud žádost o přijetí opatření a připojené informace a údaje hodnověrně prokazují, že došlo k porušení článku 13 ve spojení s článkem 15 a čl. 16 odst. 1 písm. b) nebo že takové porušení bezprostředně hrozí, Komise posoudí všechny takové žádosti o přijetí opatření a informace a údaje. Za těchto okolností poskytne Komise dotčené společnosti provádějící recyklaci lodí příležitost, aby se k dané žádosti o přijetí opatření a připojeným informacím a údajům vyjádřila.

4. Komise neprodleně a v souladu s příslušnými ustanoveními právních předpisů Unie informuje osoby, které podaly žádost podle odstavce 1, o svém rozhodnutí žádost o přijetí opatření přijmout nebo zamítnout a toto rozhodnutí zdůvodní.

HLAVA VI

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 24

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 5 odst. 8 je svěřena Komisi na dobu pěti let ode dne 30. prosince 2013. Komise vypracuje zprávu o výkonu přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 5 odst. 8 kdykoliv zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 5 odst. 8 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 25

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Pokud výbor nevydá žádné stanovisko, Komise návrh prováděcího aktu nepřijme a použije se čl. 5 odst. 4 třetí pododstavec nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 26

Přechodné ustanovení

Členské státy mohou ode dne zveřejnění evropského seznamu a přede dnem použitelnosti tohoto nařízení povolit recyklaci lodí v zařízeních na recyklaci lodí zařazených na evropský seznam. V těchto případech se nařízení (ES) č. 1013/2006 nepoužije.

Článek 27

Změna nařízení (ES) č. 1013/2006

V čl. 1 odst. 3 nařízení (ES) č. 1013/2006 se doplňuje nové písmeno, které zní:

„i) lodě plující pod vlajkami členských států spadající do oblasti působnosti nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1257/2013 (*).“

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1257/2013 ze dne 20. listopadu 2013 o recyklaci lodí a o změně nařízení (ES) č. 1013/2006 a směrnice 2009/16/ES (Úř. věst. L 330, 10.12.2013, s. 1).“

Článek 28

Změna směrnice 2009/16/ES

V příloze IV směrnice 2009/16/ES se doplňuje nový bod, který zní:

„49. Osvědčení soupisu nebezpečných materiálů nebo případně prohlášení o souladu podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1257/2013 (*).“

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1257/2013 ze dne 20. listopadu 2013 o recyklaci lodí a o změně nařízení (ES) č. 1013/2006 a směrnice 2009/16/ES (Úř. věst. L 330, 10.12.2013, s. 1).“

Článek 29

Finanční pobídka

Komise do 31. prosince 2016 předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o možnosti zavedení finančního nástroje, který by napomáhal bezpečné a environmentálně šetrné recyklaci lodí, a případně ji doplní legislativním návrhem.

Článek 30

Přezkum

1. Komise posoudí, která porušení tohoto nařízení by měla být začleněna do oblasti působnosti směrnice 2008/99/ES, aby byla zajištěna rovnocennost mezi tímto nařízením a nařízením (ES) č. 1013/2006, pokud jde o ustanovení týkající se jejich porušení. O svých závěrech podá Komise do 31. prosince 2014 zprávu Evropskému parlamentu a Radě a případně ji doplní legislativním návrhem.

2. Nejpozději osmnáct měsíců přede dnem vstupu Hongkongské úmluvy v platnost přezkoumá Komise toto nařízení a případně zároveň předloží příslušné legislativní návrhy za tímto účelem. Tento přezkum zvaží zařazení zařízení na recyklaci lodí oprávněných podle Hongkongské úmluvy na evropský seznam s cílem zabránit duplicitě činností a administrativní zátěži.

3. Komise provádí přezkum tohoto nařízení, a pokud je to potřeba, předkládá včas návrhy zohledňující vývoj v souvislosti s mezinárodními úmluvami, včetně Basilejské úmluvy, ukáže-li se to jako nezbytné.

4. Bez ohledu na odstavec 2 předloží Komise do pěti let ode dne použitelnosti tohoto nařízení Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování tohoto nařízení, která bude případně doplněna legislativními návrhy s cílem zajistit, aby byly plněny jeho cíle a jeho dopad byl zajištěn a opodstatněný.

Článek 31

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 32

Použitelnost

1. Toto nařízení se použije od dřívějšího ze dvou následujících dat, ale ne dříve než 31. prosince 2015

a) šest měsíců ode dne, kdy kombinovaný maximální roční objem recyklace lodí v zařízeních na recyklaci lodí zařazených na evropský seznam dosáhne v souhrnu alespoň 2,5 milionu LDT (výtlak prázdné lodí v tunách). Roční objem recyklace lodí v zařízení na recyklaci lodí se vypočte jako součet hmotností lodí (vyjádřené v LDT), které byly v daném roce v uvedeném zařízení recyklovány. Maximální roční objem recyklace lodí se určí u každého zařízení na recyklaci lodí zvolením nejvyšší hodnoty za předcházející desetileté období nebo, v případě nově povoleného zařízení na recyklaci lodí, nejvyšší roční hodnoty dosažené v tomto zařízení, nebo

b) k 31. prosinci 2018.

2. Následující ustanovení se však použijí takto:

a) článek 2, čl. 5 odst. 2 druhý pododstavec a články 13, 14, 15, 16, 25 a 26 se použijí ode dne 31. prosince 2014 a

b) čl. 5 odst. 2 první a třetí pododstavec a čl. 12 odst. 1 a 8 se použijí ode dne 31. prosince 2020.

3. Po splnění podmínek uvedených v odst. 1 písm. a) zveřejnění Komise v *Úředním věstníku Evropské unie* oznámení o datu použitelnosti tohoto nařízení.

4. Pokud členský stát uzavřel svůj námořní rejstřík nebo během tří let nebyla pod jeho vlajkou registrována žádná loď a pokud pod jeho vlajkou není registrována žádná loď, může se tento stát odchýlit od tohoto nařízení, s výjimkou článků 4, 5, 11, 12, 13, 14, čl. 16 odst. 6 a článků 18, 19, 20, 21 a 22. Hodlá-li členský stát využít této odchylky, uvědomí o tom Komisi nejpozději ke dni použitelnosti tohoto nařízení. Jakékoliv následné změny se rovněž neprodleně oznámí Komisi.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 20. listopadu 2013.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
V. LEŠKEVIČIUS

PŘÍLOHA I

KONTROLA NEBEZPEČNÝCH MATERIÁLŮ

Nebezpečný materiál	Definice	Kontrolní opatření
Azbest	Materiály obsahující azbest	Nová instalace materiálů obsahujících azbest je na všech lodích zakázána.
Látky poškozující ozonovou vrstvu	Regulované látky vymezené čl. 1 odst. 4 Montrealského protokolu o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, z roku 1987 uvedené v přílohách A, B, C nebo E tohoto protokolu ve znění platném v okamžiku uplatňování nebo výkladu této přílohy. Mezi látky poškozující ozonovou vrstvu, které se mohou nacházet na lodi, patří mimo jiné: halon 1211 bromchlordifluormethan halon 1301 bromtrifluormethan halon 2402 1,2-dibrom-1,1,2,2-tetrafluorethan (též nazývaný halon 114B2) CFC-11 trichlorfluormethan CFC-12 dichlordifluormethan CFC-113 1,1,2-trichlor-1,2,2-trifluorethan CFC-114 1,2-dichlor-1,1,2,2-tetrafluorethan CFC-115 chlorpentafluorethan HCFC-22 chlordifluormethan	Nové instalace obsahující látky poškozující ozonovou vrstvu jsou na všech lodích zakázány.
Polychlorované bifenylly (PCB)	„Polychlorovanými bifenylly“ se rozumějí aromatické sloučeniny tvořené tak, že v molekule bifenylu (dvě benzenová jádra vzájemně spojená jednoduchou vazbou uhlík-uhlík) mohou být atomy vodíku nahrazeny až deseti atomy chlóru.	Nová instalace materiálů obsahujících polychlorované bifenylly je na všech lodích zakázána.
Kyselina perfluoroktansulfonová (PFOS) ⁽¹⁾	„Kyselinou perfluoroktansulfonovou“ (PFOS) se rozumí kyselina perfluoroktansulfonová a její deriváty.	Nové instalace obsahující kyselinu perfluoroktansulfonovou (PFOS) a její deriváty jsou zakázány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 850/2004 ⁽²⁾ .
Sloučeniny a přípravky proti obrůstání	Sloučeniny a přípravky proti obrůstání regulované přílohou I Mezinárodní úmluvy o kontrole škodlivých přípravků proti obrůstání na plavidlech, 2001 (úmluva AFS) ve znění platném v okamžiku uplatňování nebo výkladu této přílohy.	1. Na žádné lodi nesmějí být použity přípravky proti obrůstání obsahující organické sloučeniny cínu jako biocidy nebo jiné přípravky proti obrůstání, jejichž používání nebo využívání zakazuje úmluva AFS.

Nebezpečný materiál	Definice	Kontrolní opatření
		2. Na žádné nové lodi nebo v nových instalacích na lodích se nesmějí používat ani využívat sloučeniny nebo přípravky proti obrůstání způsobem, který je v rozporu s úmluvou AFS.

⁽¹⁾ Nevztahuje se na lodě plující pod vlajkami třetích zemí.

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 850/2004 ze dne 29. dubna 2004 o perzistentních organických znečišťujících látkách a o změně směrnice 79/117/EHS (Úř. věst. L 158, 30.4.2004, s. 7).

PŘÍLOHA II

SEZNAM POLOŽEK PRO SOUPIS NEBEZPEČNÝCH MATERIÁLŮ

1. Veškeré nebezpečné materiály uvedené v příloze I
 2. Kadmium a jeho sloučeniny
 3. Šestimocný chrom a jeho sloučeniny
 4. Olovo a jeho sloučeniny
 5. Rtuť a její sloučeniny
 6. Polybromované bifenyle (PBB)
 7. Polybromované difenylethery (PBDE)
 8. Polychlorované naftaleny (s více než třemi atomy chloru)
 9. Radioaktivní látky
 10. Některé chlorované parafíny s krátkým řetězcem (chlorované alkany, C10-C13)
 11. Bromované zpomalovače hoření (HBCDD)
-

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 1258/2013

ze dne 20. listopadu 2013,

kterým se mění nařízení (ES) č. 273/2004 o prekursorech drog

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 114 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Komise dne 7. ledna 2010 přijala zprávu podle článku 16 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 273/2004 ⁽³⁾ o provádění a fungování právních předpisů Společenství v oblasti sledování a kontroly obchodu s prekursory drog.
- (2) V uvedené zprávě Komise doporučila další analýzu možností, jak zpřísnit kontrolu obchodu s acetanhydridem, uvedenou látkou kategorie 2 přílohy I nařízení (ES) č. 273/2004, podle čl. 2 písm. a) uvedeného nařízení tak, aby bylo možné lépe předcházet zneužívání acetanhydridu k nedovolené výrobě heroinu.
- (3) Ve svých Závěrech ze dne 25. května 2010 o provádění a fungování právních předpisů Unie v oblasti prekursorů drog vyzvala Rada Komisi, aby navrhla legislativní změny po pečlivém posouzení jejich možného dopadu na orgány a hospodářské subjekty členských států.
- (4) Toto nařízení upřesňuje definici uvedené látky: v tomto ohledu se pojem „farmaceutický přípravek“, který pochází z Úmluvy Organizace spojených národů proti nedovolenému obchodu s omamnými a psychotropními látkami, přijaté ve Vídni dne 19. prosince 1988, zrušuje, jelikož je

již zahrnut v příslušné terminologii legislativních aktů Unie, tj. v pojmu „léčivé přípravky“. Kromě toho se zrušuje pojem „jiné přípravky“, neboť je zdvojením pojmu „směsi“, který je již v uvedené definici použit.

- (5) Měla by být zavedena definice pojmu „uživatel“ pro osoby, které s látkami nakládají pro jiné účely, než je jejich uvádění na trh a mělo by být jasné stanovení, že osoby využívající uvedených látek kategorie 1 přílohy I nařízení (ES) č. 273/2004 pro jiné účely než uvádění na trh musí mít povolení.
- (6) Měla by se zavést podrobnější pravidla pro registraci s cílem zajistit jednotné podmínky registrace ve všech členských státech pro uvedené látky kategorie 2 přílohy I nařízení (ES) č. 273/2004. Pokud jde o uvedené látky z nové podkategorie 2 A přílohy I uvedeného nařízení, měla by se povinná registrace vztahovat kromě hospodářských subjektů rovněž na uživatele.
- (7) Členské státy by v případech, kdy jsou vybírány poplatky za získání povolení nebo registrace, měly zvážit úpravu výše těchto poplatků, aby tak byla zachována konkurenceschopnost mikropodniků.
- (8) Mělo by být jasné stanovení, že členské státy mají možnost přijmout opatření v případě podezřelých operací týkajících se neuvedených látek, aby mohly rychleji reagovat na nové trendy v nedovolené výrobě drog.
- (9) Měla by být vytvořena evropská databáze prekursorů drog (dále jen „evropská databáze“), jež by zjednodušila podávání zpráv členskými státy o zabavení a zadržení dodávek, a to pokud možno v souhrnné a anonymizované podobě a způsobem, který co nejméně zasahuje do soukromí, pokud jde o zpracování osobních údajů, a současně zohledňuje nejmodernější technologie pro lepší ochranu soukromí a zásadu omezení údajů. Evropská databáze by také měla sloužit jako evropský rejstřík hospodářských subjektů a uživatelů, kteří jsou držitelé povolení nebo registrace, což usnadní ověřování oprávněnosti obchodních operací s uvedenými látkami, a měla by umožňovat hospodářským subjektům, aby příslušným orgánům poskytovaly informace o svých operacích s uvedenými látkami.
- (10) Nařízení (ES) č. 273/2004 ve znění tohoto nařízení se zabývá zpracováním informací, včetně zpracování osobních údajů, jež má umožnit příslušným orgánům sledovat uvádění prekursorů drog na trh a zabránit zneužití uvedených látek. Toto zpracování osobních údajů by mělo být prováděno způsobem slučitelným s účelem uvedeného nařízení a v souladu se směnicí

⁽¹⁾ Úř. věst. C 76, 14.3.2013, s. 54.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 23. října 2013 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 15. listopadu 2013.

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 273/2004 ze dne 11. února 2004 o prekursorech drog (Úř. věst. L 47, 18.2.2004, s. 1).

Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES⁽¹⁾ a nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001⁽²⁾, a zejména s požadavky Unie, které se týkají kvality údajů, přiměřenosti a omezení účelu, a s právem na informace, přístup, opravu údajů, výmaz a zablokování, s organizačními a technickými opatřeními a předáváním osobních údajů na mezinárodní úrovni.

(11) Při zpracování osobních údajů pro účely nařízení (ES) č. 273/2004 ve znění tohoto nařízení a aktů v přenesené pravomoci a prováděcích aktů přijatých na jeho základě je dodržováno základní právo na respektování soukromého a rodinného života uznané článkem 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, jakož i právo na respektování soukromého a rodinného života zaručené článkem 7 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“) a právo na ochranu osobních údajů zaručené článkem 8 Listiny. Akty v přenesené pravomoci a prováděcí akty by měly zajistit, že zpracovávání osobních údajů bude prováděno v souladu se směrnicí 95/46/ES a nařízením (ES) č. 45/2001.

(12) Acetanhydrid, který je v současnosti uveden v kategorii 2 přílohy I nařízení (ES) č. 273/2004, by měl být zařazen do nové podkategorie 2 A přílohy I uvedeného nařízení, aby se mohla zpřísnit kontrola obchodování s ním. Zbývající látky z kategorie 2 přílohy I nařízení (ES) č. 273/2004 by měly být uvedeny na seznamu jako podkategorie 2B přílohy I uvedeného nařízení.

(13) Nařízení (ES) č. 273/2004 svěřuje Komisi pravomoci k provádění některých jeho ustanovení, které mají být vykonávány v souladu s postupy stanovenými v rozhodnutí Rady 1999/468/ES⁽³⁾.

(14) V důsledku vstupu Lisabonské smlouvy v platnost je třeba dané pravomoci uvést do souladu s články 290 a 291 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“).

(15) Za účelem dosažení cílů nařízení (ES) č. 273/2004 ve znění tohoto nařízení by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290

Smlouvy o fungování EU, pokud jde o specifikaci požadavků a podmínek pro udělení povolení a registrace, zařazení hospodářských subjektů a uživatelů, kteří získali povolení nebo registraci, do evropské databáze, získání a používání prohlášení odběratele, dokumentaci a označování směsí obsahujících uvedené látky, poskytování informací hospodářskými subjekty o operacích s uvedenými látkami a informace, které mají členské státy poskytovat o provádění kontrolních opatření stanovených v nařízení (ES) č. 273/2004, a pokud jde o změnu jeho příloh. Tyto akty v přenesené pravomoci by měly rovněž stanovit kategorie osobních údajů, které mohou být zpracovávány členskými státy a hospodářskými subjekty podle nařízení (ES) č. 273/2004, kategorie osobních údajů, které lze uchovávat v evropské databázi, a ochranná opatření pro zpracovávání osobních údajů. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.

(16) Je rovněž důležité, aby Komise při přípravě aktů v přenesené pravomoci týkajících se zpracovávání osobních údajů požádala o stanovisko evropského inspektora ochrany údajů.

(17) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení nařízení (ES) č. 273/2004 by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011⁽⁴⁾. Přezkumný postup by měl být používán pro přijímání prováděcích aktů s cílem podrobně stanovit, jak by mělo být prohlášení odběratele podáváno v elektronické podobě a jak vkládat informace o operacích hospodářských subjektů s uvedenými látkami do evropské databáze.

(18) Jelikož cílů tohoto nařízení, totiž zpřísnění pravidel pro registraci hospodářských subjektů uvádějících na trh nebo majících v držení uvedené látky z kategorie 2 přílohy I nařízení (ES) č. 273/2004, zejména acetanhydrid, aby se zabránilo jeho zneužívání k nedovolené výrobě drog, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, protože překupníci využívají rozdílu v registraci mezi jednotlivými členskými státy a přesouvají svou nedovolenou činnost tam, kde je nejsnazší prekursorů drog neoprávněně získat, ale spíše jich, z důvodu rozsahu a účinků navrhovaného opatření, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).

⁽³⁾ Rozhodnutí Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi (Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku toto nařízení nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné pro dosažení uvedených cílů.

- (19) Evropský inspektor ochrany údajů byl konzultován v souladu s čl. 28 odst. 2 nařízení (ES) č. 45/2001 a vydal stanovisko dne 18. ledna 2013 ⁽¹⁾.
- (20) Nařízení (ES) č. 273/2004 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (ES) č. 273/2004 se mění takto:

- 1) Článek 1 se nahrazuje tímto:

„Článek 1

Oblast působnosti a cíle

Toto nařízení stanoví harmonizovaná opatření pro kontrolu a sledování některých látek často používaných při nedovolené výrobě omamných nebo psychotropních látek v rámci Unie s cílem zabránit jejich zneužití.“

- 2) Článek 2 se mění takto:

- a) písmeno a) se nahrazuje tímto:

„a) „uvedenou látkou“ jakákoliv látka uvedená v příloze I, která může být použita k nedovolené výrobě omamných nebo psychotropních látek, včetně směsí a přírodních produktů, které tyto látky obsahují, avšak s výjimkou směsí a přírodních produktů, ve kterých jsou uvedené látky obsaženy tak, že tyto uvedené látky nelze snadno použít ani extrahovat snadno dostupnými nebo hospodárnými prostředky, léčivé přípravky ve smyslu čl. 1 bodu 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES (*) a veterinární léčivé přípravky ve smyslu čl. 1 bodu 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/82/ES (**);

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků (Úř. věst. L 311, 28.11.2001, s. 67).

(**) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/82/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se veterinárních léčivých přípravků (Úř. věst. L 311, 28.11.2001, s. 1).“;

- b) písmeno c) se nahrazuje tímto:

„c) „uvedením na trh“ dodání uvedených látek v rámci Unie, za úplatu nebo bezplatně, nebo skladování,

výroba, produkce a zpracování těchto látek, obchodování s nimi, jejich distribuce nebo jejich zprošředkování, pro účely dodání v rámci Unie;“;

- c) doplňují se nová písmena, která znějí:

„h) „uživatel“ jiná fyzická či právnická osoba než hospodářský subjekt, jež má v držení uvedenou látku a tuto látku zpracovává, vyrábí, spotřebovává, skladuje, uchovává, upravuje, rozplňuje, přenáší z jednoho zásobníku do jiného, mísí, transformuje nebo jakkoliv jinak využívá uvedené látky;

- i) „přírodním produktem“ organismus nebo jeho část v jakékoliv podobě, nebo jakákoliv látka vyskytující se v přírodě ve smyslu čl. 3 bodu 39 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 (*).

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek (REACH), o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Úř. věst. L 396, 30.12.2006, s. 1).“

- 3) Článek 3 se mění takto:

- a) odstavce 2 a 3 se nahrazují tímto:

„2. Hospodářské subjekty a uživatelé musí obdržet povolení od příslušných orgánů členského státu, v němž jsou usazeny, aby mohli mít v držení nebo uvádět na trh uvedené látky z přílohy I kategorie 1. Příslušné orgány mohou udělit zvláštní povolení lékárnám, veterinárním ordinacím, určitým orgánům veřejné moci nebo ozbrojeným silám. Taková zvláštní povolení platí pouze pro použití uvedených látek z přílohy I kategorie 1 v oblasti oficiálních činností dotyčných hospodářských subjektů.

3. Každý hospodářský subjekt, který je držitelem povolení, dodá uvedené látky z přílohy I kategorie 1 pouze hospodářským subjektům nebo uživatelům, kteří jsou rovněž držiteli povolení a podepsali prohlášení odběratele podle čl. 4 odst. 1.“;

- b) odstavce 5, 6 a 7 se nahrazují tímto:

„5. Aniž je dotčen odstavec 8, mohou příslušné orgány buď omezit platnost povolení na dobu nepřekračující tři roky, nebo mohou hospodářským subjektům a uživatelům uložit, aby alespoň každé tři

(1) Dosud nezveřejněné v Úředním věstníku.

roky prokazovaly, že jsou stále splněny podmínky, za nichž bylo povolení uděleno. V povolení se uvede činnost nebo činnosti a dané uvedené látky, pro které povolení platí. Příslušné orgány udělí v zásadě zvláštní povolení na neomezenou dobu, avšak mohou takové povolení pozastavit nebo zrušit vždy, když existují oprávněné důvody k předpokladu, že jeho držitel již není vhodnou a řádnou osobou pro držení povolení nebo že podmínky, za nichž bylo povolení uděleno, již nejsou plněny.

6. Hospodářské subjekty, dříve než uvedou na trh uvedené látky z přílohy I kategorie 2, musí získat od příslušných orgánů členského státu, v němž jsou usazeny, registraci. Od 1. července 2015 jsou uživatelé, dříve než budou mít v držení uvedené látky z přílohy I podkategorie 2 A, povinni získat registraci od příslušných orgánů členského státu, v němž jsou usazeni. Příslušné orgány mohou udělit zvláštní registrace lékárnám, veterinárním ordinacím, určitým orgánům veřejné moci nebo ozbrojeným silám. Takové zvláštní registrace se považují za platné pouze pro použití uvedených látek z přílohy I kategorie 2 v rámci oficiálních činností daných hospodářských subjektů nebo uživatelů.

6a. Každý hospodářský subjekt, který je držitelem registrace, dodá uvedené látky z přílohy I podkategorie 2 A pouze hospodářským subjektům nebo uživatelům, kteří jsou rovněž držiteli takové registrace a podepsali prohlášení odběratele podle čl. 4 odst. 1.

6b. Při zvažování, zda udělit registraci, berou příslušné orgány v úvahu zejména odbornou způsobilost a bezúhonnost žadatele. Odmítnou udělit registraci, existují-li oprávněné důvody k pochybnostem o vhodnosti a spolehlivosti žadatele nebo osoby odpovědné za obchod s uvedenými látkami. Příslušné orgány mohou registraci pozastavit nebo zrušit vždy, když existují oprávněné důvody k předpokladu, že její držitel již není vhodnou a řádnou osobou pro držení registrace nebo že podmínky, za nichž byla registrace udělena, již nejsou plněny.

6c. Příslušné orgány mohou od hospodářských subjektů a uživatelů požadovat, aby za žádost o povolení nebo registraci zaplatily poplatek.

Příslušné orgány v případech, kdy jsou vybírány poplatky, zváží úpravu výše těchto poplatků v závislosti na velikosti podniku. Tyto poplatky se vybírají nediskriminačním způsobem a nepřekročí náklady na vyřízení žádosti.

7. Příslušné orgány zapisou hospodářské subjekty a uživatele, kteří obdrželi povolení nebo registraci do evropské databáze uvedené v článku 13a.

8. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 15a, pokud jde o požadavky a podmínky pro:

- a) udělování povolení včetně příslušných kategorií osobních údajů, které mají být poskytnuty;
- b) udělování registrace včetně příslušných kategorií osobních údajů, které mají být poskytnuty, a
- c) zapsání hospodářských subjektů a uživatelů do evropské databáze uvedené v článku 13a, v souladu s odstavcem 7 tohoto článku.

Kategorie osobních údajů uvedené v písmenech a) a b) prvního pododstavce tohoto odstavce nesmí obsahovat zvláštní kategorie údajů uvedené v čl. 8 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES (*).

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31).“

4) Článek 4 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Aniž je dotčen odstavec 4 tohoto článku a články 6 a 14, obdrží každý hospodářský subjekt usazený v Unii, který dodává odběrateli uvedené látky z přílohy I kategorie 1 nebo 2, od odběratele prohlášení, které blíže určuje použití uvedené látky, která mu byla dodána. Hospodářský subjekt obdrží pro každou uvedenou látku samostatné prohlášení. Toto prohlášení musí odpovídat vzoru stanovenému v bodě 1 přílohy III. V případě právnických osob se prohlášení zhotovuje na hlavičkovém papíře.“;

b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Hospodářský subjekt, který dodává uvedené látky z přílohy I kategorie 1, opatří opis prohlášení razítkem a datem, čímž osvědčí shodu s původním zněním. Tento opis se vždy přikládá k látkám kategorie 1 při jejich oběhu v rámci Unie a na požádání se předloží orgánům odpovědným za kontrolu nákladu při přepravě.

4. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 15a, pokud jde o požadavky a podmínky pro získání a použití prohlášení odběratele.“

5) V článku 5 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„7. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 15a, pokud jde o požadavky a podmínky pro dokumentaci směsí obsahujících uvedené látky.“

6) V článku 7 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 15a, pokud jde o požadavky a podmínky pro označování směsí obsahujících uvedené látky.“

7) Článek 8 se nahrazuje tímto:

„Článek 8

Oznamování příslušným orgánům

1. Hospodářské subjekty oznámí neprodleně příslušným orgánům všechny okolnosti, jako jsou neobvyklé objednávky nebo operace s uvedenými látkami, jež mají být uvedeny na trh, které naznačují, že tyto látky mohou být zneužity při nedovolené výrobě omamných nebo psychotropních látek. Za tímto účelem hospodářské subjekty poskytnou veškeré dostupné informace umožňující příslušným orgánům ověřit zákonnost příslušné objednávky nebo operace.

2. Hospodářské subjekty poskytnou příslušným orgánům v souhrnné formě relevantní údaje o svých operacích týkajících se uvedených látek.

3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 15a, pokud jde o požadavky a podmínky pro podávání informací hospodářskými subjekty podle odstavce 2 tohoto článku, včetně příslušných kategorií osobních údajů, které mají být za daným účelem zpracovány, a ochranných opatření pro zpracovávání těchto osobních údajů.

4. Hospodářské subjekty neposkytnou osobní údaje zpracovávané podle tohoto nařízení nikomu jinému než příslušným orgánům.“

8) V článku 9 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Komise vypracuje a aktualizuje pokyny pro usnadnění spolupráce mezi příslušnými orgány, hospodářskými subjekty a chemickým průmyslem, zejména pokud jde o neuvedené látky.“

9) Článek 10 se mění takto:

a) v odstavci 1 se písmena b) a c) nahrazují tímto:

„b) vstupovat do provozoven hospodářských subjektů a uživatelů za účelem získání důkazů o nesrovnalostech;

c) podle potřeby zadržovat a zajišťovat zásilky, které nejsou v souladu s tímto nařízením.“;

b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Každý členský stát může přijmout opatření nezbytná k tomu, aby jeho příslušné orgány mohly kontrolovat a sledovat podezřelé operace zahrnující neuvedené látky, a zejména:

a) získávat informace o objednávkách neuvedených látek nebo o činnostech s neuvedenými látkami;

b) vstupovat do provozoven za účelem získání důkazů o podezřelých operacích zahrnujících neuvedené látky;

c) podle potřeby zadržovat a zajišťovat zásilky s cílem zamezit použití konkrétních neuvedených látek k nedovolené výrobě omamných nebo psychotropních látek.

3. Příslušné orgány zachovávají důvěrnost obchodních informací.“

10) Články 13 až 16 se nahrazují tímto:

„Článek 13

Poskytování informací členskými státy

1. Aby bylo možné v potřebné míře přizpůsobit opatření pro sledování obchodu s uvedenými látkami a neuvedenými látkami, sdělí příslušné orgány každého členského státu v elektronické podobě prostřednictvím evropské databáze uvedené v článku 13a a včas Komisi veškeré relevantní informace o provádění kontrolních opatření stanovených tímto nařízením, zejména pokud jde o látky používané při nedovolené výrobě omamných nebo psychotropních látek, metody zneužívání a nedovolené výroby a zákonný obchod s těmito látkami.

2. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 15a, pokud jde o upřesnění podmínek a požadavků týkajících se informací, které mají být poskytovány podle odstavce 1 tohoto článku.

3. Souhrn informací poskytnutých v souladu s odstavcem 1 tohoto článku předloží Komise po konzultaci s členskými státy Mezinárodnímu úřadu pro kontrolu omamných látek v souladu s čl. 12 odst. 12 úmluvy OSN.

Článek 13a

Evropská databáze prekursorů drog

1. Komise vytvoří evropskou databázi prekursorů drog, jež bude plnit tyto funkce:

- a) usnadní sdělování informací, pokud možno v souhrnné a anonymizované podobě, podle čl. 13 odst. 1, syntézu a analýzu uvedených informací na úrovni Unie a podávání zpráv Mezinárodnímu úřadu pro kontrolu omamných látek podle čl. 13 odst. 3;
- b) vytvoří evropský rejstřík hospodářských subjektů a uživatelů, kterým bylo uděleno povolení nebo registrace;
- c) umožní hospodářským subjektům poskytovat příslušným orgánům informace o svých operacích podle čl. 8 odst. 2 v elektronické podobě, jak je stanoveno v prováděcích opatřeních přijatých podle článku 14.

Osobní údaje se vloží do evropské databáze až po přijetí aktů v přenesené pravomoci podle čl. 3 odst. 8 a čl. 8 odst. 3.

2. Komise a příslušné orgány přijmou veškerá nezbytná opatření pro zajištění bezpečnosti, důvěrnosti a přesnosti osobních údajů obsažených v evropské databázi a pro zabezpečení ochrany práv subjektů údajů v souladu se směrnicí 95/46/ES a nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 (*).

3. Informace získané na základě tohoto nařízení včetně osobních údajů se použijí v souladu s platnými právními předpisy o ochraně osobních údajů a nesmějí být uchovávány déle, než je nezbytné pro účely tohoto nařízení. Zpracovávání zvláštních kategorií údajů uvedených v čl. 8 odst. 1 směrnice 95/46/ES a čl. 10 odst. 1 nařízení (ES) č. 45/2001 se zakazuje.

4. Komise v souladu s články 10 a 11 nařízení (ES) č. 45/2001 zveřejní jasným a srozumitelným způsobem informace týkající se evropské databáze.

Článek 13b

Ochrana údajů

1. Zpracování osobních údajů příslušnými orgány v členských státech se provádí v souladu s vnitrostátními právními a správními předpisy a správními ustanoveními, kterými se provádí směrnice 95/46/ES a pod dohledem orgánu dozoru členského státu uvedeného v článku 28 uvedené směrnice.

2. Aniž je dotčen článek 13 směrnice 95/46/ES, osobní údaje získané nebo zpracovávané na základě tohoto nařízení se použijí výhradně za účelem prevence zneužití uvedených látek.

3. Zpracování osobních údajů ze strany Komise, a to i pro účely evropské databáze, se provádí v souladu s nařízením (ES) č. 45/2001 a pod dohledem evropského inspektora ochrany údajů.

4. Členské státy a Komise nezpracovávají osobní údaje způsobem neslučitelným s účely stanovenými v článku 13a.

Článek 14

Prováděcí akty

1. Komise může přijmout tyto prováděcí akty:

- a) pravidla pro předkládání prohlášení odběratele podle článku 4, případně v elektronické podobě;
- b) pravidla pro zadávání informací uvedených v čl. 8 odst. 2 do evropské databáze, a to případně i v elektronické podobě;
- c) procesní pravidla pro udělování povolení a registraci a zapisování hospodářských subjektů a uživatelů do evropské databáze podle čl. 3 odst. 2, 6 a 7.

2. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 14a odst. 2.

Článek 14a

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen Výbor pro prekursory drog zřízený článkem 30 nařízení Rady (ES) č. 111/2005 (**). Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 (***)

2. Pokud se odkazuje na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 15

Přizpůsobení příloh

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 15a za účelem přizpůsobení příloh I, II a III s cílem přizpůsobit je novým trendům v oblasti zneužívání prekursorů drog a zohlednit změny tabulek v příloze k úmluvě Organizace spojených národů.

Článek 15a

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je Komisi svěřena za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 3 odst. 8, čl. 4 odst. 4, čl. 5 odst. 7, čl. 7 druhém pododstavci, čl. 8 odst. 3, čl. 13 odst. 2 a článku 15 je svěřena Komisi na dobu pěti let od 30. prosince 2013. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 3 odst. 8, čl. 4 odst. 4, čl. 5 odst. 7, čl. 7 druhém pododstavci, čl. 8 odst. 3, čl. 13 odst. 2 a článku 15 kdykoliv zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo k pozdějšímu dni, který v něm je upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 3 odst. 8, čl. 4 odst. 4, čl. 5 odst. 7, čl. 7 druhého pododstavce, čl. 8 odst. 3, čl. 13 odst. 2 nebo článku 15 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 16

Informace o opatřeních přijatých členskými státy

1. Členské státy informují Komisi o opatřeních, která přijmou na základě tohoto nařízení, a zejména o opatřeních, která přijmou podle článků 10 a 12. Sdělí rovněž veškeré pozdější změny těchto opatření.

2. Komise sdělí tuto informaci ostatním členským státům.

3. Do 31. prosince 2019 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o provádění a fungování tohoto nařízení, a zejména o případné nutnosti přijetí dodatečných opatření za účelem sledování a kontroly podezřelých operací týkajících se neuvedených látek.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).

(**) Nařízení Rady (ES) č. 111/2005 ze dne 22. prosince 2004, kterým se stanoví pravidla pro sledování obchodu s prekursory drog mezi Společenstvím a třetími zeměmi (Úř. věst. L 22, 26.1.2005, s. 1).

(***) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).“

11) Příloha I se mění takto:

a) název se nahrazuje tímto:

„Seznam uvedených látek“;

b) v rámci kategorie 1 se kód KN pro norefedrin nahrazuje tímto kódem:

„2939 44 00“;

c) v rámci kategorie 1 se doplňuje tato látka na seznam látek:

„ALFA-fenylacetoacetonitril, kód KN 2926 90 95, č. CAS 4468-48-8“;

d) znění pro kategorii 2 se nahrazuje zněním uvedeným v příloze tohoto nařízení.

12) V příloze III se zrušuje slovo „oprávnění“.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 20. listopadu 2013.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
V. LEŠKEVIČIUS

PŘÍLOHA

KATEGORIE 2

PODKATEGORIE 2 A

Látka	Název podle kombinované nomenklatury (pokud se liší)	Kód KN ⁽¹⁾	CAS ⁽²⁾
Acetanhydrid		2915 24 00	108-24-7

Soli látek uvedených v této kategorii, mohou-li tyto soli existovat.

PODKATEGORIE 2B

Látka	Název podle kombinované nomenklatury (pokud se liší)	Kód KN ⁽¹⁾	CAS ⁽²⁾
Kyselina fenylactová		2916 34 00	103-82-2
Kyselina anthranilová		2922 43 00	118-92-3
Piperidin		2933 32 00	110-89-4
Manganistan draselný		2841 61 00	7722-64-7

Soli látek uvedených v této kategorii, mohou-li tyto soli existovat.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 290, 28.10.2002, s. 1.

⁽²⁾ Číslo CAS je registrační číslo Chemical Abstracts Service, které je jednotným identifikačním číslem pro každou látku a její strukturu. Číslo CAS je specifické pro každý izomer a pro každou sůl každého izomeru. Je zřejmé, že čísla CAS solí výše uvedených látek se budou od výše uvedených čísel lišit.

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 1259/2013**ze dne 20. listopadu 2013,****kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 111/2005, kterým se stanoví pravidla pro sledování obchodu s prekursory drog mezi Společenstvím a třetími zeměmi**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 207 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Komise dne 7. ledna 2010 přijala zprávu podle článku 32 nařízení Rady (ES) č. 111/2005 ⁽²⁾ o provádění a fungování právních předpisů Společenství v oblasti sledování a kontroly obchodu s prekursory drog.

(2) V rámci stávajícího kontrolního systému Unie pro prekursory drog není obchod s léčivými přípravky kontrolován, protože na tyto přípravky se v současnosti nevztahuje definice uvedených látek.

(3) Zpráva Komise poukázala na to, že léčivé přípravky obsahující efedrin a pseudoefedrin byly zneužívány pro nedovolenou výrobu drog mimo Unii jako náhražky mezinárodně kontrolovaného efedrinu a pseudoefedrinu. Komise proto doporučila posílit kontrolu mezinárodního obchodu s léčivými přípravky obsahujícími efedrin nebo pseudoefedrin, které jsou vyváženy z celního území Unie nebo jím procházejí, aby se zabránilo jejich zneužívání pro nedovolenou výrobu omamných nebo psychotropních látek.

(4) Ve svých závěrech ze dne 25. května 2010 o fungování a provádění právních předpisů Unie týkajících se prekursorů drog vyzvala Rada Komisi, aby navrhla legislativní změny po pečlivém posouzení jejich možného dopadu na orgány a hospodářské subjekty členských států.

(5) Toto nařízení upřesňuje definici uvedené látky: pojem „farmaceutický přípravek“, který pochází z Úmluvy Organizace spojených národů proti nedovolenému obchodu s omamnými a psychotropními látkami přijaté ve Vídni dne 19. prosince 1988 (dále jen „úmluva OSN“), se zrušuje, neboť je již zahrnut v příslušné terminologii právních aktů Unie, a to pod pojmem „léčivé přípravky“. Dále se zrušuje pojem „jiné přípravky“, neboť je zdvojením pojmu „směsi“, který je již v definici použit.

(6) Měla by být zavedena pravidla pro pozastavení nebo zrušení registrace hospodářského subjektu v zájmu dosažení souladu se stávajícími pravidly pro pozastavení nebo zrušení licence.

(7) Léčivé přípravky a veterinární léčivé přípravky (dále jen „léčivé přípravky“) obsahující efedrin nebo pseudoefedrin by měly být kontrolovány tak, aby s nimi nebyl narušen zákonný obchod. Za tímto účelem by v příloze nařízení (ES) č. 111/2005, obsahující výčet léčivých přípravků, měla být doplněna nová kategorie (kategorie 4), která by obsahovala některé určité látky.

(8) Vývozu léčivých přípravků zařazených do kategorie 4 v příloze nařízení (ES) č. 111/2005 ve znění tohoto nařízení by mělo předcházet vývozní povolení a předběžné oznámení o vývozu zaslaná příslušnými orgány v Unii příslušným orgánům země určení.

(9) Příslušné orgány členských států by měly získat pravomoci tyto léčivé přípravky v případě jejich vývozu, dovozu nebo tranzitu zadržet nebo zabavit, existuje-li důvodné podezření, že jsou určeny pro nedovolenou výrobu omamných nebo psychotropních látek.

(10) Aby se členským státům umožnilo reagovat rychleji na nové trendy ve zneužívání prekursorů drog, měly by být vyjasněny jejich možnosti přijímat opatření v případech podezřelých obchodů zahrnujících neuvedené látky. Za tímto účelem by členské státy měly mít možnost zmocnit své příslušné orgány k získání informací o veškerých objednávkách neuvedených látek nebo o činnostech souvisejících s těmito látkami, nebo ke vstupu do provozoven za účelem získání důkazů o podezřelých obchodech souvisejících s těmito látkami. Příslušné orgány by rovněž měly zabráňovat tomu, aby neuvedené látky vstupovaly na celní území Unie nebo z něj vystupovaly, pokud lze prokázat, že tyto látky budou použity

⁽¹⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 23. října 2013 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 15. listopadu 2013.

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 111/2005 ze dne 22. prosince 2004, kterým se stanoví pravidla pro sledování obchodu s prekursory drog mezi Společenstvím a třetími zeměmi (Úř. věst. L 22, 26.1.2005, s. 1).

k nedovolené výrobě omamných nebo psychotropních látek. Tyto neuvedené látky by měly být považovány za navržené pro zařazení do seznamu nepovinně sledovaných neuvedených látek.

(11) Příslušné orgány členských států by měly mezi sebou navzájem a s Komisí sdílet prostřednictvím evropské databáze prekurzorů drog (dále jen „evropská databáze“) zřízené podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 273/2004⁽¹⁾ informace o případech zabavení a zadržení zásilek s cílem zlepšit celkovou úroveň informací o obchodu s prekursory drog, včetně léčivých přípravků. Evropská databáze by měla sloužit k jednoduššímu podávání zpráv členskými státy, pokud jde o zabavení a zadržení zásilek. Měla by také sloužit ke zřízení evropského rejstříku hospodářských subjektů, které jsou držitelem licence nebo registrace, což usnadní ověřování zákonnosti jejich obchodů s uvedenými látkami, a měla by umožnit hospodářským subjektům poskytovat příslušným orgánům informace o svém vývozu, dovozu nebo zprostředkovatelských činnostech zahrnujících uvedené látky. Evropská databáze by měla být pravidelně aktualizována a informace, které obsahuje, by měly být využívány Komisí a příslušnými orgány členských států pouze pro účely zabránění zneužití prekurzorů drog na nezákonném trhu.

(12) Nařízení (ES) č. 111/2005 upravuje zpracování údajů. Takové zpracování údajů se může týkat rovněž osobních údajů a mělo by být prováděno v souladu s právem Unie.

(13) Při zpracování osobních údajů pro účely nařízení (ES) č. 111/2005 ve znění tohoto nařízení a aktů v přenesené pravomoci a prováděcích aktů přijatých podle tohoto nařízení, je dodržováno základní právo na respektování soukromého a rodinného života zaručené článkem 8 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, jakož i právo na respektování soukromého a rodinného života uznané článkem 7 Listiny základních práv Evropské unie a právo na ochranu osobních údajů uznané článkem 8 této listiny.

(14) Členské státy a Komise by měly zpracovávat osobní údaje pouze způsobem slučitelným s účelem nařízení (ES) č. 111/2005 ve znění tohoto nařízení, jakož i aktů

v přenesené pravomoci a prováděcích aktů přijatých podle tohoto nařízení. Tyto údaje by měly být zpracovávány v souladu s právem Unie týkajícím se ochrany fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů, zejména se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES⁽²⁾ a s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001⁽³⁾.

(15) Nařízení (ES) č. 111/2005 svěřuje Komisi pravomoci k provádění některých jeho ustanovení, které mají být vykonávány v souladu s postupy stanovenými v rozhodnutí Rady 1999/468/ES⁽⁴⁾.

(16) V důsledku vstupu Lisabonské smlouvy v platnost je třeba dané pravomoci uvést v soulad s články 290 a 291 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“).

(17) Za účelem dosažení cílů nařízení (ES) č. 111/2005 ve znění tohoto nařízení by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o určení podmínek pro udílení licencí a registrací a určení případů, kdy se licence nebo registrace nevyžadují, stanovení kritérií k určení toho, jak prokázat dovolené účely obchodu, určení informací požadovaných příslušnými orgány a Komisí, aby mohly sledovat vývoz, dovoz nebo zprostředkovatelské činnosti hospodářských subjektů, stanovení seznamu zemí určení, v nichž má vývozu uvedených látek zařazených v příloze nařízení (ES) č. 111/2005 do kategorie 2 a 3 předcházet předběžné oznámení o vývozu, určení zjednodušených postupů pro předběžné oznámení o vývozu a stanovení společných kritérií, která mají příslušné orgány uplatňovat, stanovení zjednodušených postupů povolování vývozu a stanovení společných kritérií, která mají příslušné orgány uplatňovat, jakož i přizpůsobení přílohy nařízení (ES) č. 111/2005 tak, aby se reagovalo na nové trendy ve zneužívání prekurzorů drog a následovaly se změny v tabulkách v příloze

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 273/2004 ze dne 11. února 2004 o prekursorech drog (Úř. věst. L 47, 18.2.2004, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozhodnutí Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi (Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23).

k úmluvě OSN. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.

čl. 22 prvním pododstavci se pojem „celní území Společenství“ nahrazuje pojmem „celní území Unie“ v příslušném mluvnickém tvaru.

2) Článek 2 se mění takto:

(18) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení nařízení (ES) č. 111/2005 ve znění tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, zejména pro vytvoření vzoru licencí, pravidel postupu pro poskytování informací, které jsou požadovány příslušnými orgány pro sledování vývozu, dovozu nebo zprostředkovatelských činností hospodářských subjektů, jakož i opatření k zajištění účinného sledování obchodu mezi Uníí a třetími zeměmi s prekursory drog, zejména pokud jde o podobu a používání tiskopisů pro vývozní a dovozní povolení, s cílem předcházet zneužívání prekursorů drog. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ⁽¹⁾.

(19) Akty v přenesené pravomoci a prováděcí akty přijaté podle nařízení (ES) č. 111/2005 ve znění tohoto nařízení by měly zaručit systematickou a důslednou kontrolu a sledování hospodářských subjektů.

(20) V souladu s čl. 28 odst. 2 nařízení (ES) č. 45/2001 byl konzultován evropský inspektor ochrany údajů, který vydal své stanovisko dne 18. ledna 2013 ⁽²⁾.

(21) Nařízení (ES) č. 111/2005 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

a) písmeno a) se nahrazuje tímto:

„a) „uvedenou látkou“ se rozumí jakákoliv látka uvedená v příloze, která může být použita k nedovolené výrobě omamných nebo psychotropních látek, včetně směsí a přírodních produktů, které tyto látky obsahují, avšak s výjimkou směsí a přírodních produktů, ve kterých jsou uvedené látky obsaženy tak, že tyto uvedené látky nelze snadno použít nebo extrahovat snadno dostupnými nebo hospodárnými prostředky, a léčivých přípravků ve smyslu čl. 1 bodu 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES (*) a veterinárních léčivých přípravků ve smyslu čl. 1 bodu 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/82/ES (**), kromě léčivých přípravků a veterinárních léčivých přípravků zařazených v příloze;

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků (Úř. věst. L 311, 28.11.2001, s. 67).

(**) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/82/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se veterinárních léčivých přípravků (Úř. věst. L 311, 28.11.2001, s. 1).“;

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (ES) č. 111/2005 se mění takto:

- 1) V názvu nařízení a v článku 1, čl. 2 písm. d) a e), v čl. 10 odst. 1, v článku 17 prvním pododstavci, v článku 20 prvním pododstavci a v článku 25 se podstatné jméno „Společenství“ nahrazuje podstatným jménem „Unie“ v příslušném mluvnickém tvaru. V čl. 2 písm. e), čl. 12 odst. 1 prvním pododstavci, čl. 13 odst. 1 písm. d), čl. 14 odst. 1 prvním pododstavci, čl. 14 odst. 2, článku 18 a v

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁾ Dosud nezveřejněné v Úředním věstníku.

b) písmeno c) se nahrazuje tímto:

„c) „dovozem“ se rozumí vstup uvedených látek, jež mají status zboží, které není zbožím Unie, na celní území Unie, včetně dočasného uskladnění, umístění do svobodného pásma nebo svobodného skladu, umístění do režimu s podmíněným osvobozením od cla a propuštění do volného oběhu ve smyslu nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 (*);

(*) Nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 302, 19.10.1992, s. 1).“;

c) písmeno j) se nahrazuje tímto:

„j) „přírodním produktem“ se rozumí organismus nebo jeho část v jakékoliv podobě, nebo jakékoliv látky vyskytující se v přírodě ve smyslu čl. 3 bodu 39 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 (*).

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek (REACH), o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Úř. věst. L 396, 30.12.2006, s. 1).“

3) V článku 3 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Veškerý dovoz, vývoz nebo zprostředkovatelské činnosti týkající se uvedených látek, s výjimkou látek zařazených v příloze do kategorie 4, musí hospodářský subjekt dokumentovat prostřednictvím celních a obchodních dokladů, jako jsou souhrnná prohlášení, celní prohlášení, faktury, nákladové listy, doklady o dopravě a další přepravní doklady.“

4) Článek 5 se nahrazuje tímto:

„Článek 5

Hospodářské subjekty zajistí, že balení obsahující uvedené látky, s výjimkou látek zařazených v příloze do kategorie 4, je opatřeno označením obsahujícím název uvedené látky, jak je uveden v příloze, nebo v případě směsi či přírodního produktu jejich název a název uvedené látky v nich obsažené, jak je uveden v příloze, s výjimkou látek zařazených v příloze do kategorie 4. Hospodářské subjekty mohou kromě toho připojit svá běžná označení.“

5) Článek 6 se mění takto:

a) odstavce 1 se nahrazuje tímto:

„1. Není-li stanoveno jinak, hospodářské subjekty, kromě celních deklarantů nebo přepravek vykonávajících pouze tuto činnost, usazené v Unii a zabývající se dovozem, vývozem nebo zprostředkovatelskou činností, jejichž předmětem jsou uvedené látky

zařazené v příloze do kategorie 1, musí mít licenci. Licenci vydává příslušný orgán členského státu, v němž je hospodářský subjekt usazen.

Při posuzování, zda licenci udělit, přihlíží příslušný orgán ke způsobilosti a bezúhonnosti žadatele, zejména zda se žadatel nedopustil žádného vážného nebo opakovaného porušení právních předpisů v oblasti prekurzorů drog a zda nemá žádný záznam, pokud jde o jakoukoli závažnou trestnou činnost.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 30b za účelem stanovení podmínek pro udělování licencí a stanovení případů, kdy se licence nevyžaduje.“

b) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„3. Komise vypracuje vzor licencí prostřednictvím prováděcích aktů. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 30 odst. 2.“

6) Článek 7 se nahrazuje tímto:

„Článek 7

1. Není-li stanoveno jinak, hospodářské subjekty, kromě celních deklarantů a přepravek vykonávajících pouze tuto činnost, usazené v Unii a zabývající se dovozem, vývozem nebo zprostředkovatelskou činností, jejichž předmětem jsou uvedené látky zařazené v příloze do kategorie 2, nebo vývozem uvedených látek zařazených v příloze do kategorie 3, musí mít registraci. Registraci vydává příslušný orgán členského státu, v němž je hospodářský subjekt usazen.

Při posuzování, zda registraci udělit, přihlíží příslušný orgán ke způsobilosti a bezúhonnosti žadatele, zejména zda se žadatel nedopustil žádného vážného nebo opakovaného porušení právních předpisů v oblasti prekurzorů drog a zda nemá žádný záznam, pokud jde o jakoukoli závažnou trestnou činnost.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 30b za účelem stanovení podmínek pro udělování registrací a stanovení případů, kdy se registrace nevyžaduje.

2. Příslušný orgán může registraci pozastavit nebo zrušit, přestanou-li být splněny podmínky, za nichž byla vydána, nebo je-li důvodně podezření, že existuje riziko zneužití uvedených látek.“

7) Článek 8 se nahrazuje tímto:

„Článek 8

1. Vstoupí-li uvedené látky na celní území Unie za účelem vykládky nebo překládky, dočasného uskladnění, skladování ve svobodném pásmu podléhajícím kontrole typu I nebo ve svobodném skladu či za účelem umístění do vnějšího tranzitního režimu Unie, musí hospodářský subjekt na žádost příslušných orgánů prokázat dovolené účely obchodu.

2. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 30b s cílem stanovit kritéria prokazování dovolených účelů obchodu, aby se zajistilo, že příslušné orgány mohou sledovat veškerý pohyb uvedených látek v rámci celního území Unie a že bude minimalizováno riziko jejich zneužití.“

8) Článek 9 se nahrazuje tímto:

„Článek 9

1. Hospodářské subjekty usazené v Unii příslušným orgánům neprodleně oznámí všechny okolnosti, jako jsou nezvyklé objednávky a obchody týkající se uvedených látek, které naznačují, že tyto látky určené k dovozu, vývozu nebo zprostředkovatelské činnosti by mohly být zneužity pro nedovolenou výrobu omamných nebo psychotropních látek.

Za tímto účelem hospodářské subjekty poskytnou veškeré dostupné informace, jako jsou:

- a) název uvedené látky;
- b) množství a hmotnost uvedené látky;
- c) jména a adresy vývozce, dovozce, konečného příjemce a případně osoby zapojené do zprostředkovatelských činností.

Tyto informace se shromažďují pouze pro účely zabránění zneužití uvedených látek.

2. Hospodářské subjekty poskytnou příslušným orgánům souhrnné údaje o svém vývozu, dovozu nebo zprostředkovatelských činnostech.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 30b s cílem stanovit údaje, které příslušné orgány vyžadují k tomu, aby mohly tyto činnosti sledovat.

Komise upřesní prostřednictvím prováděcích aktů pravidla postupu ohledně poskytování těchto informací, případně také v elektronické podobě, do evropské databáze prekurzorů drog zřízené podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 273/2004 (*) (dále jen „evropská databáze“). Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 30 odst. 2.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 273/2004 ze dne 11. února 2004 o prekursorech drog (Úř. věst. L 47, 18.2.2004, s. 1).“

9) V článku 10 se doplňují nové odstavce, které znějí:

„4. Aby se rychle reagovalo na nové trendy v oblasti zneužívání, mohou příslušné orgány členských států a Komise navrhnout doplnění neuvedených látek do seznamu uvedeného v odst. 2 písm. b) s cílem přechodně sledovat jejich obchodování. Podrobná ujednání a kritéria pro zařazení na seznam nebo vypuštění z něj se stanoví v pokynech podle odstavce 1.

5. Pokud bude nepovinné sledování průmyslem považováno za nedostačující pro zabránění využívání neuvedených látek k nedovolené výrobě omamných nebo psychotropních látek, může Komise doplnit neuvedenou látku do přílohy prostřednictvím aktu v přenesené pravomoci v souladu s článkem 30b.“

10) Článek 11 se mění takto:

a) v odstavci 1 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„1. Veškerému vývozu uvedených látek zařazených v příloze do kategorií 1 a 4 a vývozu uvedených látek zařazených v příloze do kategorií 2 a 3 do určitých zemí určení předchází předběžné oznámení o vývozu zaslané příslušnými orgány v Unii příslušným orgánům země určení podle čl. 12 odst. 10 úmluvy OSN. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 30b tohoto nařízení s cílem sestavit seznamy zemí určení pro vývoz uvedených látek zařazených v příloze do kategorií 2 a 3, aby se minimalizovalo riziko zneužití uvedených látek.“

b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Příslušné orgány mohou použít zjednodušené postupy předběžného oznamování vývozu, jsou-li přesvědčeny, že nehrozí riziko zneužití uvedených látek. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 30b s cílem stanovit takové postupy a zavést společná kritéria, jež mají příslušné orgány uplatňovat.“

11) V článku 12 se odst. 1 třetí pododstavec nahrazuje tímto:

„Vývoz uvedených látek zařazených v příloze do kategorie 3 však podléhá vývoznímu povolení pouze tehdy, jsou-li vyžadována předběžná oznámení o vývozu.“

12) V čl. 13 odst. 1 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Žádost o vývozní povolení k vývozu uvedených látek zařazených v příloze do kategorie 4 obsahuje údaje uvedené v prvním pododstavci písm. a) až e).“

13) Článek 19 se nahrazuje tímto:

„Článek 19

Příslušné orgány mohou použít zjednodušené postupy pro udělení vývozního povolení, jsou-li přesvědčeny, že nepovedou k riziku zneužití uvedených látek. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 30b s cílem stanovit takové postupy a zavést společná kritéria, jež mají příslušné orgány uplatňovat.“

14) V článku 20 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Dovozní povolení se však nevyžaduje, jestliže se látky uvedené v prvním pododstavci vykládají, překládají, dočasně uskladňují, skladují ve svobodném pásmu podléhajícím kontrole typu I nebo ve svobodném skladu nebo jsou propuštěny do vnějšího tranzitního režimu Unie.“

15) Článek 26 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Aniž jsou dotčeny články 11 až 25 a odstavce 2 a 3 tohoto článku, zakázají příslušné orgány každého členského státu vstup uvedených látek na celní území Unie nebo jejich výstup z tohoto území, existuje-li

důvodné podezření, že jsou tyto látky určeny pro nedovolenou výrobu omamných nebo psychotropních látek.“

b) vkládají se nové odstavce, které znějí:

„3a. Příslušné orgány každého členského státu zakázají vstup zásilek neuvedených látek na celní území Unie nebo jejich výstup z něj, existují-li dostatečné důkazy, že jsou tyto látky určeny pro nedovolenou výrobu omamných nebo psychotropních látek.

Příslušný orgán o tom neprodleně informuje příslušné orgány ostatních členských států a Komisi, přičemž se použije postup podle článku 27.

Tyto látky se považují za navržené na zařazení na seznam neuvedených látek podle čl. 10 odst. 2 písm. b).

3b. Každý členský stát může přijmout opatření nezbytná k tomu, aby jeho příslušné orgány mohly kontrolovat a sledovat podezřelé obchody s neuvedenými látkami, zejména:

a) získávat informace o objednávkách neuvedených látek nebo o činnostech souvisejících s těmito látkami;

b) vstupovat do provozoven za účelem získání důkazů o podezřelých obchodech s neuvedenými látkami.“

16) Název kapitoly V se nahrazuje tímto:

„AKTY V PŘENESENÉ PRÁVOMOCI A PROVÁDĚCÍ AKTY“.

17) Článek 28 se nahrazuje tímto:

„Článek 28

Kromě opatření uvedených v článku 26 je Komisi v případě potřeby svěřena pravomoc stanovit prostřednictvím prováděcích aktů opatření k zajištění účinného sledování obchodu s prekursory drog mezi Unií a třetími zeměmi, zejména pokud jde o podobu a používání tiskopisů pro vývozní a dovozní povolení, s cílem zabránit zneužívání prekurzorů drog. Tyto prováděcí akty se přijmou v souladu s přezkumným postupem podle čl. 30 odst. 2.“

18) Článek 29 se zrušuje.

19) Článek 30 se nahrazuje tímto:

„Článek 30

1. Komisi je nápomocen Výbor pro prekursory drog. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 (*).

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).“

20) Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 30a

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 30b tohoto nařízení za účelem přizpůsobení jeho přílohy novým trendům v oblasti zneužívání prekursorů drog, zejména látek, které mohou být snadno přeměněny v uvedené látky, a zohlednění změny tabulek v příloze k úmluvě OSN.

Článek 30b

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je Komisi svěřena za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 6 odst. 1 třetím pododstavci, čl. 7 odst. 1 třetím pododstavci, čl. 8 odst. 2, čl. 9 odst. 2 druhém pododstavci, čl. 10 odst. 5, čl. 11 odst. 1 a 3, článku 19, článku 30a a čl. 32 odst. 2 se Komisi svěřuje na dobu pěti let od 30. prosince 2013. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 6 odst. 1 třetím pododstavci, čl. 7 odst. 1 třetím pododstavci, čl. 8 odst. 2, čl. 9 odst. 2 druhém pododstavci, čl. 10 odst. 5, čl. 11 odst. 1 a 3, článku 19, článku 30a a čl. 32 odst. 2 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v Úředním věstníku Evropské unie nebo k pozdějšímu dni, který v něm je upřesněn. Nedo-
týká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 6 odst. 1 třetím pododstavci, čl. 7 odst. 1 třetím pododstavci, čl. 8 odst. 2, čl. 9 odst. 2 druhém pododstavci, čl. 10 odst. 5, čl. 11 odst. 1 a 3, článku 19, článku 30a a čl. 32 odst. 2 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitku ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament a Rada před uplynutím této lhůty uvědomí Komisi o tom, že námitku nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.“

21) Článek 32 se nahrazuje tímto:

„Článek 32

1. Příslušné orgány v jednotlivých členských státech sdělí Komisi prostřednictvím evropské databáze v elektronické podobě včas veškeré významné informace o provádění opatření pro sledování obchodu stanovených v tomto nařízení, zejména pokud jde o látky používané pro nedovolenou výrobu omamných nebo psychotropních látek, způsoby zneužití a nedovolené výroby a nezákonný obchod s těmito látkami.

2. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 30b za účelem upřesnění podmínek a požadavků týkajících se informací, které mají být poskytovány podle odstavce 1 tohoto článku.

3. Na základě informací podle odstavce 1 tohoto článku a po konzultaci s členskými státy Komise vyhodnotí účinnost tohoto nařízení a podle čl. 12 odst. 12 úmluvy OSN vypracuje výroční zprávu, kterou zašle Mezinárodnímu úřadu pro kontrolu omamných látek.

4. Komise předloží do 31. prosince 2019 Evropskému parlamentu a Radě zprávu o provádění a fungování tohoto nařízení, zejména o případné potřebě dalších opatření pro sledování a kontrolu podezřelých obchodů s neuvedenými látkami.“

22) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 32a

Příslušné orgány členských států a Komise využívají evropskou databázi za podmínek pro její používání pro tyto funkce:

- a) snazší sdělování informací podle čl. 32 odst. 1, jakož i podávání zpráv Mezinárodnímu úřadu pro kontrolu omamných látek podle čl. 32 odst. 3;
- b) správa evropského rejstříku hospodářských subjektů, kterým byla udělena licence nebo registrace;
- c) možnost hospodářských subjektů poskytovat příslušným orgánům v elektronické podobě informace o svých vývozech, dovozech nebo zprostředkovatelských činnostech podle čl. 9 odst. 2.“

23) Článek 33 se nahrazuje tímto:

„Článek 33

1. Zpracování osobních údajů příslušnými orgány v členských státech se provádí v souladu s vnitrostátními právními a správními předpisy, kterými se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES (*), a pod dohledem orgánu dozoru členského státu uvedeného v článku 28 této směrnice.

2. Zpracování osobních údajů ze strany Komise, a to i pro účely evropské databáze, se provádí v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 (**) a pod dohledem evropského inspektora ochrany údajů.

3. Pro účely tohoto nařízení se nezpracovávají žádné zvláštní kategorie údajů ve smyslu čl. 8 odst. 1 směrnice 95/46/ES.

4. Osobní údaje shromažďované pro účely tohoto nařízení se dále nezpracovávají způsobem, který by byl

v rozporu se směrnicí 95/46/ES nebo nařízením (ES) č. 45/2001, a neuchovávají se déle, než je nezbytně nutné pro účely, pro něž byly shromažďovány.

5. Členské státy a Komise nezpracovávají osobní údaje způsobem neslučitelným s účely stanovenými v článku 32a.

Aniž je dotčen článek 13 směrnice 95/46/ES, osobní údaje získané nebo zpracovávané na základě tohoto nařízení se použijí za účelem zabránění zneužití uvedených látek.

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31).

(**) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).“

24) Příloha se mění takto:

a) název se nahrazuje tímto:

„Seznam uvedených látek“;

b) před první tabulku se vkládá tento název:

„Kategorie 1“;

c) v kategorii 1 se kód KN pro norefedrin nahrazuje tímto kódem:

„2939 44 00“;

d) v kategorii 1 se na seznam látek doplňuje tato látka:

„ALFA-fenylacetoacetonitril, (kód KN) 2926 90 95, (č. CAS) 4468-48-8“;

e) doplňuje se nová kategorie:

„Kategorie 4

Látka	Název KN (pokud se liší)	Kód KN
Léčivé přípravky a veterinární léčivé přípravky obsahu- jící efedrin nebo jeho soli	Léčiva obsahu- jící efedrin nebo jeho soli	3003 40 20 3004 40 20

Látka	Název KN (pokud se liší)	Kód KN
Léčivé přípravky a veterinární léčivé přípravky obsahu- jící pseudoefedrin nebo jeho soli	Léčiva obsahu- jící pseudoefe- drin (INN) nebo jeho soli	3003 40 30 3004 40 30“.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení
v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 20. listopadu 2013.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
V. LEŠKEVIČIUS

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 1260/2013**ze dne 20. listopadu 2013****o evropské demografické statistice****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, zejména na čl. 338 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Podle čl. 16 odst. 4 Smlouvy o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“) má být ode dne 1. listopadu 2014 kvalifikovaná většina členů Rady vymezena mimo jiné na základě počtu obyvatel v členských státech.

(2) Rada ve složení pro hospodářské a finanční věci pravidelně pověřuje Výbor pro hospodářskou politiku, aby vyhodnotil dlouhodobou udržitelnost a kvalitu veřejných financí na základě prognóz počtu obyvatel vypracovaných Eurostatem.

(3) V souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1059/2003 ⁽²⁾ mají veškeré statistiky členských států předkládané Komisi a členěné podle územních jednotek používat klasifikaci NUTS. Aby tedy bylo možné vypracovávat srovnatelné regionální statistiky, měly by být územní jednotky vymezeny podle klasifikace NUTS.

(4) V souladu s čl. 175 druhým pododstavcem Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) má Komise každé tři roky předkládat Evropskému parlamentu, Radě, Hospodářskému a sociálnímu

výboru a Výboru regionů zprávu o pokroku dosaženém při upevňování hospodářské, sociální a územní soudržnosti. Příprava těchto zpráv a pravidelné monitorování demografického vývoje a možných budoucích demografických výzev v regionech Unie včetně jejich různých typů, jako jsou příhraniční regiony, metropolitní regiony, venkovské regiony a horské a ostrovní regiony, vyžaduje výroční regionální údaje na regionální úrovni NUTS 3. Vzhledem k tomu, že stárnutí obyvatelstva vykazuje významné regionální odlišnosti, má Eurostat za úkol pravidelně vypracovávat regionální prognózy za účelem úplnosti demografických informací o regionech úrovně NUTS 2 v Unii.

(5) V souladu s článkem 159 Smlouvy o fungování EU má Komise každoročně vypracovat zprávu o pokroku v dosahování cílů stanovených v článku 151 Smlouvy o fungování EU, a mimo jiné o demografické situaci v Unii.

(6) Komise ve svém sdělení ze dne 20. října 2009 nazvaném „Solidarita v oblasti zdraví: snížení nerovnosti v oblasti zdraví v EU“ podpořila další vývoj a sběr dat a další vývoj ukazatelů v oblasti zdraví podle věku, pohlaví, socioekonomického postavení a zeměpisné polohy.

(7) Cílem strategie Unie pro udržitelný rozvoj, zahájené na zasedání Evropské rady v Göteborgu v roce 2001 a obnovené v červnu 2006, je neustálé zlepšování kvality života současných i budoucích generací. Monitorovací zpráva Komise (Eurostatu), zveřejňovaná každé dva roky, poskytuje objektivní statistický obraz vývoje, založený na unijním souboru ukazatelů udržitelného rozvoje.

(8) Každoroční demografické statistiky jsou nezbytné pro studium a formulaci širokého spektra politik, se zvláštním ohledem na problematiku sociální a hospodářskou na národní i regionální úrovni. Statistiky o obyvatelstvu jsou důležitým společným jmenovatelem celé řady ukazatelů týkajících se politik.

(9) Referenční rámec pro vypracování a šíření údajů a informací členěných podle pohlaví pro účely plánování a vyhodnocování politik poskytuje strategický cíl H.3 kapitoly IV Pekingské akční platformy (1995).

⁽¹⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 22. října 2013 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 15. listopadu 2013.

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1059/2003 ze dne 26. května 2003 o zavedení společné klasifikace územních statistických jednotek (NUTS) (Úř. věst. L 154, 21.6.2003, s. 1).

- (10) Demografické statistiky jsou zásadním prvkem pro odhad celkového počtu obyvatel v rámci Evropského systému účtů. Při vypracování statistik na evropské úrovni je důležité provádět aktualizace a revize údajů.
- (11) Aby byla zajištěna kvalita a zejména srovnatelnost údajů poskytovaných členskými státy a aby mohly být vypracovávány spolehlivé přehledy na úrovni Unie, měly by být užívané údaje založeny na shodných konceptech a měly by se vztahovat ke shodným referenčním datům nebo obdobím.
- (12) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 223/2009⁽¹⁾ tvoří referenční rámec pro evropskou demografickou statistiku. Vyžaduje mimo jiné dodržování zásad profesionální nezávislosti, nestrannosti, objektivit, spolehlivosti, statistické důvěrnosti a efektivit nákladů.
- (13) Informace týkající se demografie by měly být v souladu s relevantními informacemi shromážděnými podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 862/2007⁽²⁾ a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 763/2008⁽³⁾. Za tímto účelem by měly být vyhodnoceny vědecky podložené a řádně zdokumentované metody statistických odhadů a mělo by být podporováno jejich používání.
- (14) Při vývoji, tvorbě a šíření evropských statistik by měly národní a evropské statistické úřady, a případně další relevantní celostátní a regionální orgány, zohlednit zásady stanovené v Kodexu evropské statistiky ve znění, které bylo dne 28. září 2011 revidováno a aktualizováno Výborem pro evropský statistický systém.
- (15) Toto nařízení zaručuje právo na respektování soukromého a rodinného života a právo na ochranu osobních údajů podle článků 7 a 8 Listiny základních práv Evropské unie.
- (16) Pokud jde o zpracovávání osobních údajů v rámci tohoto nařízení, použijí se směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES⁽⁴⁾ a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001⁽⁵⁾.
- (17) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž zřízení společného právního rámce pro systematickou tvorbu evropské demografické statistiky, nemůže být uspokojivě dosaženo členskými státy, ale spíše jej, z důvodu rozsahu a účinků této činnosti, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o EU. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (18) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011⁽⁶⁾,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Předmět

Tímto nařízením se stanoví společný právní rámec pro vývoj, tvorbu a šíření evropských statistik týkajících se obyvatelstva a událostí přirozené měny.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se použijí tyto definice:

- a) „národní“ se vztahuje k území členského státu ve smyslu nařízení (ES) č. 1059/2003 ve znění platném v referenční době;

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 223/2009 ze dne 11. března 2009 o evropské statistice a zrušení nařízení (ES, Euratom) č. 1101/2008 o předávání údajů, na které se vztahuje statistická důvěrnost, Statistickému úřadu Evropských společenství, nařízení Rady (ES) č. 322/97 o statistice Společenství a rozhodnutí Rady 89/382/EHS, Euratom, kterým se zřizuje Výbor pro statistické programy Evropských společenství (Úř. věst. L 87, 31.3.2009, s. 164).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 862/2007 ze dne 11. července 2007 o statistice Společenství v oblasti migrace a mezinárodní ochrany a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 311/76 o sestavování statistik o zahraničních pracovnících (Úř. věst. L 199, 31.7.2007, s. 23).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 763/2008 ze dne 9. července 2008 o sčítání lidu, domů a bytů (Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 14).

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31).

⁽⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).

⁽⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

b) „regionálním“ se rozumí úroveň NUTS 1, NUTS 2 nebo NUTS 3 ve smyslu nařízení (ES) č. 1059/2003 ve znění platném v referenční době; je-li tento pojem používán ve spojení se zeměmi, které nejsou členy Unie, rozumí se „regionálním“ statistické regiony na úrovni 1, 2 nebo 3, jak byly dohodnuty mezi těmito zeměmi a Komisí (Eurostatem) v referenční době;

c) „obvykle bydlícím obyvatelstvem“ se rozumí všechny osoby, které měly v referenční době místo svého obvyklého pobytu v daném členském státě;

d) „místem obvyklého pobytu“ se rozumí místo, kde osoba obvykle tráví období každodenního odpočinku bez ohledu na dočasnou nepřítomnost pro účely rekreace, dovolené, návštěv u přátel a příbuzných, služebních cest, léčení nebo náboženských poutí. Za osoby s místem obvyklého pobytu v určité zeměpisné oblasti se považují pouze osoby, které:

i) bydlely v místě svého obvyklého pobytu nepřetržitě alespoň dvanáct měsíců před referenční dobou, nebo

ii) se přistěhovaly do místa svého obvyklého pobytu během období dvanácti měsíců před referenční dobou s úmyslem zůstat tam alespoň jeden rok.

Pokud okolnosti popsané v bodech i) nebo ii) nelze prokázat, rozumí se „místem obvyklého pobytu“ místo zákonného nebo ohlášeného pobytu, s výjimkou pro účely článku 4.

Ve zvláštních případech postupují členské státy při používání definice „místa obvyklého pobytu“ podle přílohy nařízení Komise (ES) č. 1201/2009 ⁽¹⁾.

e) „narozením živého dítěte“ se rozumí narození dítěte, které dýchá nebo projevuje jiné známky života, jako srdeční činnost, pulsní tep, pupečník nebo aktivní pohyb svalstva, bez ohledu na gestační stáří;

f) „úmrtím“ se rozumí trvalé vymizení všech známek života v jakémkoli okamžiku po narození živého dítěte (postnatální selhání vitálních funkcí bez možnosti opětovného oživení);

g) „událostmi přirozené měny“ se rozumí narození živého dítěte a úmrtí podle písmen e) a f).

Článek 3

Údaje o obyvatelstvu a přirozené měně

1. Členské státy poskytnou Komisi (Eurostatu) údaje o svém obvykle bydlícím obyvatelstvu v referenční době. Poskytované

údaje zahrnují obyvatelstvo podle věku, pohlaví a regionu pobytu.

2. Členské státy poskytnou Komisi (Eurostatu) údaje o svých událostech přirozené měny, k nimž došlo v referenčním období. Členské státy použijí stejnou definici obyvatelstva, kterou používají v případě údajů uvedených v odstavci 1. Poskytované údaje zahrnují následující proměnné:

a) narození živého dítěte podle pohlaví, měsíce narození, pořadí živě narozeného dítěte, věku matky, roku narození matky, země narození matky, země státního občanství matky a regionu pobytu matky;

b) úmrtí podle věku, pohlaví, roku narození, regionu pobytu, země narození, země státního občanství a měsíce úmrtí.

3. Členské státy použijí stejnou definici obyvatelstva pro všechny „národní“ a „regionální“ úrovně ve smyslu tohoto nařízení.

4. Komise přijímá prováděcí akty, které stanoví jednotné podmínky pro členění údajů uvedených v odstavcích 1 a 2, lhůty a revize údajů. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 10 odst. 2.

Článek 4

Celkový počet obyvatel pro specifické potřeby Unie

1. Pro účely hlasování kvalifikovanou většinou v Radě poskytnou členské státy Komisi (Eurostatu) údaje o celkovém počtu obyvatel na národní úrovni v referenční době v souladu s čl. 2 písm. c) do osmi měsíců od skončení referenčního roku.

2. Členské státy mohou odhadem stanovit celkový počet obyvatel uvedený v odstavci 1 na základě počtu obyvatel s místem zákonného nebo ohlášeného pobytu za pomoci vědecky podložených, řádně doložených a veřejně dostupných metod statistického odhadu.

Článek 5

Frekvence a referenční doba

1. Členské státy poskytují každý rok Komisi (Eurostatu) údaje o svém obyvatelstvu uvedené v čl. 3 odst. 1 a o svých událostech přirozené měny uvedené v čl. 3 odst. 2 písm. a) a b) za předchozí rok.

2. Členské státy poskytují každý rok Komisi (Eurostatu) údaje o celkovém počtu obyvatel na národní úrovni uvedené v článku 4.

⁽¹⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1201/2009 ze dne 30. listopadu 2009, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 763/2008 o sčítání lidu, domů a bytů, pokud jde o technické specifikace témat a jejich rozdělení (Úř. věst. L 329, 15.12.2009, s. 29).

3. Pro účely tohoto nařízení se referenční dobou rozumí buď referenční datum uvedené v odstavci 4, nebo referenční období uvedené v odstavci 5.

4. Referenčním datem pro údaje o obyvatelstvu je konec referenčního období (půlnoc 31. prosince). První referenční datum je v roce 2013 a poslední referenční datum v roce 2027.

5. Referenčním obdobím pro události přirozené měny je kalendářní rok, ve kterém k událostem došlo. Prvním referenčním obdobím je rok 2013 a posledním referenčním obdobím rok 2027.

Článek 6

Poskytování údajů a metadat

Členské státy zpřístupňují Komisi (Eurostatu) údaje a metadata vyžadovaná tímto nařízením v souladu se standardy pro výměnu údajů a metadat stanovenými Komisí (Eurostatem). Členské státy poskytují tyto údaje a metadata buď prostřednictvím služeb jediného kontaktního místa, aby je Komise (Eurostat) mohla získat, nebo je předávají prostřednictvím služeb jediného kontaktního místa.

Článek 7

Zdroje údajů

Údaje se zakládají na zdrojích údajů zvolených členským státem v souladu s jeho právními předpisy a postupy. V náležitých případech se použijí vědecky podložené a řádně doložené metody statistického odhadu.

Článek 8

Studie proveditelnosti

1. Členské státy provedou studie proveditelnosti týkající se užití definice „místa obvyklého pobytu“ pro účely údajů o obyvatelstvu a událostech přirozené měny uvedených v čl. 3 odst. 1 a 2.

2. Výsledky studií proveditelnosti uvedených v odstavci 1 se předají Komisi do 31. prosince 2016.

3. S cílem usnadnit provedení studií proveditelnosti uvedených v odstavci 1 tohoto článku může Unie poskytnout finanční podporu národním statistickým úřadům a jiným vnitrostátním orgánům uvedeným v článku 5 nařízení (ES) č. 223/2009.

Článek 9

Požadavky na kvalitu

1. Členské státy zajistí kvalitu předávaných údajů.

2. Pro účely tohoto nařízení se pro předávané údaje použijí kritéria kvality uvedená v čl. 12 odst. 1 nařízení (ES) č. 223/2009.

3. Členské státy poskytnou Komisi (Eurostatu) informace o referenčních metadatech v souladu se standardy Evropského statistického systému, zejména o zdrojích údajů, definicích a metodách odhadu použitých pro první referenční rok, a informují Komisi (Eurostat) o jakýchkoli jejich změnách.

4. Na žádost Komise (Eurostatu) jí členské státy poskytnou všechny informace nezbytné pro hodnocení kvality statistických informací.

5. Členské státy zajistí, aby údaje o obyvatelstvu vyžadované podle článku 3 tohoto nařízení byly konzistentní s údaji vyžadovanými podle čl. 3 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 862/2007.

Článek 10

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen Výbor pro evropský statistický systém zřízený nařízením (ES) č. 223/2009. Uvedený výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 11

Ustanovení o přezkumu

1. Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě první zprávu o provádění tohoto nařízení do 31. prosince 2018 a druhou zprávu do 31. prosince 2023. V těchto zprávách Komise zohlední relevantní informace poskytnuté členskými státy a vyhodnotí kvalitu předávaných údajů, používané metody shromažďování údajů, dodatečnou zátěž členských států a respondentů a srovnatelnost těchto statistik. Uvedené zprávy zhodnotí používání vědecky podložených a řádně doložených metod statistického odhadu, které jsou určeny k odhadu „obvykle bydlícího obyvatelstva“ z obyvatel s místem zákonného nebo ohlášeného pobytu. První zpráva rovněž zahrne výsledky studií proveditelnosti uvedených v článku 8.

2. K těmto zprávám se případně připojí návrhy na další zlepšení společného právního rámce pro vývoj, tvorbu a šíření evropských statistik týkajících se obyvatelstva a událostí přirozené měny podle tohoto nařízení.

*Článek 12***Vstup v platnost**

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použitelnost tohoto nařízení končí dnem 31. srpna 2028.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 20. listopadu 2013.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
V. LEŠKEVIČIUS

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUXEMBOURG

CS